

Štvrtok 13. decembra 2012

P7_TA(2012)0503

Výročná správa o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2011 a politike Európskej únie v tejto oblasti**Uznesenie Európskeho parlamentu z 13. decembra 2012 o výročnej správe o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2011 a politike Európskej únie v tejto oblasti (2012/2145(INI))**

(2015/C 434/09)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv, Európsky dohovor o ľudských právach, Chartu základných práv Európskej únie a ďalšie kľúčové medzinárodné zmluvy a nástroje týkajúce sa ľudských práv,
- so zreteľom na výročnú správu o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2011, ktorú prijala Rada pre zahraničné veci 25. júna 2012,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 18. apríla 2012 o výročnej správe o ľudských právach vo svete a o politike Európskej únie v tejto oblasti vrátane dôsledkov pre strategickú politiku EÚ v oblasti ľudských práv ⁽¹⁾,
- so zreteľom na strategický rámec a akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu (11855/2012), ktorý prijala Rada pre zahraničné veci 25. júna 2012,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady 2012/440/SZBP z 25. júla 2012, ktorým sa vymenúva osobitný zástupca Európskej únie pre ľudské práva,
- so zreteľom na spoločné oznámenie vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Európskej komisie Európskemu parlamentu a Rade z 12. decembra 2011 s názvom Ľudské práva a demokracia v centre vonkajšej činnosti EÚ – smerom k účinnejšiemu prístupu (COM(2011)0886),
- so zreteľom na usmernenia Európskej únie o ľudských právach,
- so zreteľom na svoju pozíciu z 8. júla 2010 ⁽²⁾ o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť,
- so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 65/276 z 3. mája 2011 o účasti Európskej únie na práci Organizácie Spojených národov,
- so zreteľom na Miléniovú deklaráciu Organizácie Spojených národov z 8. septembra 2000 (A/Res/55/2) a na rezolúcie prijaté Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. novembra 2011 o podpore Medzinárodného trestného súdu zo strany EÚ: čelenie výzvam a prekonávanie ťažkostí ⁽³⁾ a na svoje uznesenie z 19. mája 2010 o prvej konferencii o preskúmaní Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu v Kampale v Ugande v dňoch 31. mája – 11. júna 2011 ⁽⁴⁾, ako aj na záväzky, ktoré EÚ prijala pri tejto príležitosti ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0126.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 351 E, 2.12.2011, s. 454.

⁽³⁾ Prijaté texty, P7_TA(2011)0507.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁵⁾ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRA SPA.pdf>

Štvrtok 13. decembra 2012

- so zreteľom na rozhodnutie Rady 2011/168/SZBP z 21. marca 2011 o Medzinárodnom trestnom súde⁽¹⁾ a na prepracovaný akčný plán z 12. júla 2011 v nadväznosti na rozhodnutie Rady o Medzinárodnom trestnom súde,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. decembra 2011 o revízii európskej susedskej politiky⁽²⁾,
- so zreteľom na spoločné oznámenie vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie Európskej Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 8. marca 2011 s názvom Partnerstvo pre demokraciu a spoločnú prosperitu s južným Stredozemím (COM(2011) 0200),
- so zreteľom na spoločné oznámenie vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie z 25. mája 2011 s názvom Nová reakcia na meniace sa susedstvo (COM(2011)0303),
- so zreteľom na závery Rady pre zahraničné veci o európskej susedskej politike prijaté 20. júna 2011 na jej 3101. schôdzi,
- so zreteľom na závery Rady pre zahraničné veci týkajúce sa Európskej nadácie na podporu demokracie prijaté na jej 3130. schôdzi 1. decembra 2011 a na vyhlásenie o vytvorení Európskej nadácie na podporu demokracie dohodnuté v rámci Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) 15. decembra 2011,
- so zreteľom na svoje odporúčanie Rade z 29. marca 2012 k postupu prípadného založenia európskej nadácie pre demokraciu (EED)⁽³⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. júla 2011 o vonkajších politikách EÚ na podporu demokratizácie⁽⁴⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 25. októbra 2011 s názvom Obnovená stratégia EÚ pre sociálnu zodpovednosť podnikov na obdobie rokov 2011 – 2014,
- so zreteľom na odporúčanie adresované Rade 2. februára 2012 týkajúce sa jednotnej politiky voči autoritárskym režimom, proti ktorým EÚ uplatňuje reštriktívne opatrenia, keď ich vodcovia sledujú svoje osobné a obchodné záujmy v rámci EÚ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na správu osobitného spravodajcu OSN zo 16. mája 2011 (A/HRC/17/27) o podpore a ochrane práva na slobodu presvedčenia a prejavu, v ktorej sa zdôrazňuje uplatniteľnosť medzinárodných noriem a štandardov v oblasti ľudských práv na právo na slobodu presvedčenia a prejavu na internete ako komunikačnom médiu,
- so zreteľom na oznámenie komisára pre digitálnu agendu z 12. decembra 2011 o stratégii proti odpojeniu,
- so zreteľom na správu osobitného spravodajcu OSN z 28. júla 2011 (A/66/203) o situácii obhajcov ľudských práv,
- so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov z 21. decembra 2010 (A/RES/65/206) o moratóriu na využívanie trestu smrti,
- so zreteľom na Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽²⁾ Prijaté texty, P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0113.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 291 E, 4.10.2011, s. 171.

⁽⁵⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0018.

Štvrtok 13. decembra 2012

- so zreteľom na svoje uznesenie z 11. septembra 2012 o údajnej preprave a nezákonnom zadržiavaní väzňov v európskych krajinách prostredníctvom CIA ⁽¹⁾,
- so zreteľom na správu osobitného spravodajcu OSN z 5. augusta 2011 o mučení a inom krutom, neľudskom alebo ponižujúcom zaobchádzaní alebo trestaní a o samoväzbe vrátane psychiatrických kliník (A/66/268),
- so zreteľom na rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1325, 1820, 1888, 1889 a 1960 o ženách, mieri a bezpečnosti,
- so zreteľom na správu o ukazovateľoch EÚ pre komplexný prístup k vykonávaniu rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 a 1820 o ženách, mieri a bezpečnosti zo strany EÚ, ktorú Rada EÚ prijala 13. mája 2011,
- so zreteľom na závery Rady z 1. decembra 2011 s názvom Spoločná bezpečnostná a obranná politika,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 13. októbra 2011 s názvom Zvyšovanie vplyvu rozvojovej politiky EÚ: program zmien (COM (2011)0637),
- so zreteľom na Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) a jeho opčný protokol,
- so zreteľom na Dohovor o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu, ktorý Výbor ministrov Rady Európy prijal 7. apríla 2011,
- so zreteľom na rezolúcie Organizácie Spojených národov o právach detí, najmä na jej nedávnu rezolúciu zo 4. apríla 2012,
- so zreteľom na rezolúciu Rady OSN pre ľudské práva zo 17. júna 2011 o ľudských právach, sexuálnej orientácii a rodovej identite,
- so zreteľom na pristúpenie Európskej únie k Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím dňa 22. januára 2011, čo je prvý dohovor OSN o ľudských právach, ktorý ratifikovala Európska únia ako „organizácia regionálnej integrácie“,
- so zreteľom na návrh zásad a usmernení OSN pre efektívne odstránenie diskriminácie z dôvodu práce a pôvodu vydaných Radou pre ľudské práva (A/HRC/11/CRP.3),
- so zreteľom na pripomienky a odporúčania vysokého komisára OSN pre ľudské práva a orgánov OSN pre osobitné postupy a zmluvy, pokiaľ ide o diskrimináciu na základe príslušnosti ku kastám, najmä so zreteľom na správu osobitného spravodajcu pre súčasné podoby rasizmu, rasovej diskriminácie, xenofóbie a súvisiacej neznášanlivosti z 24. mája 2011 (A/HRC/17/40),
- so zreteľom na závery Rady z 21. februára 2011 o neznášanlivosti, diskriminácii a násilí na základe náboženského vyznania alebo viery a so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 66/167 o boji proti neznášanlivosti, negatívnym stereotypom, stigmatizácii, diskriminácii, podnecovaniu k násiliu a násiliu voči osobám na základe náboženského vyznania alebo viery,
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci a stanoviská Výboru pre rozvoj a Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť (A7-0377/2012),

⁽¹⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0309.

Štvrtok 13. decembra 2012

- A. keďže zmluvami sa Európska únia zaväzuje vychádzať vo svojej vonkajšej činnosti zo zásad demokracie, právneho štátu, univerzálnosti a nedeliteľnosti ľudských práv a základných slobôd, zachovávanie ľudskej dôstojnosti, zo zásad rovnosti a solidarity a z dodržiavania princípov Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného práva;
- B. keďže spravodlivosť, zásady právneho štátu, zodpovednosť za všetky trestné činy vrátane najzávažnejších zločinov znepokojujúcich medzinárodné spoločenstvo, spravodlivé súdne procesy a nezávislé súdnictvo sú nenahraditeľnými aspektmi v rámci ochrany ľudských práv a piliermi trvalo udržateľného mieru;
- C. keďže demokracia a právny štát sú najlepšimi zárukami ľudských práv a základných slobôd, nediskriminácie vo všetkých jej podobách a tolerancie voči jednotlivcom i spoločenstvám, ako aj rovnosti pre všetkých;
- D. keďže ponaučenia z udalostí Arabskej jari musia ďalej poskytovať Európskej únii podnety na prehodnotenie, zdokonalenie a zabezpečenie súdržnosti jej politik týkajúcich sa okrem iného obhajcov ľudských práv, medzinárodného humanitárneho práva, dialógov o dodržiavaní ľudských práv s tretími krajinami a občianskou spoločnosťou vrátane MVO a hnutí so širokou základňou, ako aj sociálnych médií;
- E. keďže EÚ sa zaviazala, že pomôže krajinám, s ktorými podpísala medzinárodné dohody vrátane obchodných dohôd, pri uplatňovaní všetkých týchto základných zásad, a to najmä tým, že zabezpečí prísne dodržiavanie doložiek o ľudských právach a demokracii, ktoré sú v týchto dohodách obsiahnuté;
- F. keďže prístup k internetu je kľúčovým faktorom pre umožnenie prístupu k informáciám, slobody prejavu, slobody tlače, slobody zhromažďovania a hospodárskeho, sociálneho, politického a kultúrneho rozvoja; keďže EÚ musí chrániť a presadzovať ľudské práva, či už na internete alebo mimo neho;
- G. keďže počet prípadov porušovania slobody myslenia, svedomia, náboženstva alebo viery, ktoré sú páchané rovnako vládami aj neštátnymi subjektmi, v mnohých krajinách sveta rastie, čo vyúsťuje do diskriminácie a neznášanlivosti voči niektorým jednotlivcom a náboženským spoločenstvám vrátane menších a neveriacich;
- H. keďže úloha žien a ich plné zapojenie v politickej, hospodárskej a sociálnej oblasti sú nevyhnutné, najmä v povojnovom procese budovania mieru, pri rokovaníach o prechode na demokraciu a pri riešení konfliktov a v procesoch zmierovania a stabilizácie;
- I. keďže výročná správa o ľudských právach a demokracii vo svete a politika EÚ v tejto oblasti by nemali byť len úvahou nad úspechmi a chybami minulosti a ich hodnotením, ale aj inšpiráciou pre stratégiu a akčný plán EÚ v oblasti ľudských práv a demokracie; keďže každá nasledujúca výročná správa by mala v ideálnom prípade konkrétne a pravidelne prispievať k zdokonaľovaniu politiky EÚ v oblasti dodržiavania ľudských práv vo svete;

Výročná správa EÚ za rok 2011

1. víta prijatie výročnej správy EÚ o ľudských právach a demokracii v roku 2011; víta skutočnosť, že podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka predložila výročnú správu na júrovej plenárnej schôdzi Parlamentu, a tým sa vrátila k bežnej praxi;
2. berie na vedomie pozitívne kroky v uplynulých rokoch pri vypracúvaní výročnej správy, ale zdôrazňuje, že existujú rezervy na ďalšie zlepšenie;
3. domnieva sa, že výročná správa by mala byť dôležitým nástrojom informovania o činnosti EÚ v tejto oblasti a mala by pomôcť pri zlepšovaní viditeľnosti opatrení EÚ; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, aby pri vypracúvaní budúcich výročných správ aktívne a systematicky konzultovala s Parlamentom a aby informovala o tom, akým spôsobom sa brali do úvahy uznesenia Parlamentu;

Štvrtok 13. decembra 2012

Všeobecné úvahy

4. víta prijatie strategického rámca EÚ pre ľudské práva 25. júna 2012; naliehavo vyzýva inštitúcie EÚ, aby spolupracovali v záujme jeho včasného a riadneho uplatňovania s cieľom spoľahlivo plniť záväzok Zmluvy o EÚ, pokiaľ ide o principiálne a rozhodné vykonávanie vonkajších politík založených na dodržiavaní ľudských práv, demokratických hodnôt a zásad právneho štátu, a to zamedzením uplatňovania dvojakých noriem;

5. naliehavo vyzýva Radu, Komisiu, Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a Parlament, aby udržiavali úlohu EÚ ako hlavného obhajcu ľudských práv a aby si ju vážili tým, že budú úzko spolupracovať pri vykonávaní koherentnej, ambicióznejšej a účinnej politiky EÚ v oblasti ľudských práv vo svete, vychádzajúc zo strategického rámca a využívajúc našu rozvojovú pomoc a príležitosti, ktoré ponúka Európska nadácia na podporu demokracie;

6. odporúča, aby Rada a ESVČ vypracovali strednodobé hodnotenie nového balíka pre oblasti ľudských práv, najmä akčného plánu; trvá na tom, aby sa počas tohto procesu viedli rozsiahle konzultácie s Parlamentom a aby mu boli pravidelne poskytované informácie a aby bola do neho zapojená aj občianska spoločnosť;

7. víta mandát osobitného zástupcu EÚ (OZEÚ) pre ľudské práva a plánované vytvorenie pracovnej skupiny Rady pre ľudské práva so sídlom v Bruseli (COHOM); teší sa na ich úzku spoluprácu s Parlamentom, v prvom prípade tiež v súlade s ustanoveniami článku 36 ZEÚ;

8. očakáva, že COHOM posilní spoluprácu s pracovnou skupinou Rady pre základné práva (FREMP) pri riešení otázky súladu medzi vonkajšou a vnútornou politikou EÚ v oblasti ľudských práv; zdôrazňuje, že je dôležité, aby v Európskej únii existovali súdržné, jednotné a príkladné politiky v súlade so základnými hodnotami a zásadami s cieľom maximalizovať dôveryhodnosť Európskej únie v celosvetovom meradle a účinnosť politík EÚ v oblasti ľudských práv a preukázať skutočnú úctu voči univerzálnosti ľudských práv;

9. víta pozitívny vplyv využitia právnej subjektivity EÚ vytvorenej Lisabonskou zmluvou na ratifikáciu Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím v decembri 2010 na súdržnosť vnútorných a vonkajších politík EÚ; požaduje prijatie podobného prístupu k ďalším medzinárodným zmluvám a dohovorom o ľudských právach; vyzýva Radu a Komisiu, aby prijali iniciatívny prístup v tejto oblasti s cieľom riešiť negatívny vplyv nesystematického podpisovania a ratifikácie ďalších dôležitých externých zmlúv a dohovorov členskými štátmi EÚ;

10. naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, ESVČ, Radu a Komisiu, aby v záujme efektívnosti zabezpečovali súvislosť a dôslednosť medzi rôznymi vonkajšími finančnými nástrojmi a existujúcimi alebo plánovanými porovnávacími, monitorovacími a hodnotiacimi činnosťami a metódami EÚ, pokiaľ ide o situácie v oblasti ľudských práv a demokracie v tretích krajinách, vrátane: oddielov venovaných ľudským právam a demokracii v správach o pokroku pri rozširovaní a v susedskej politike; hodnotenia zásady „viac za viac“ ľudských práv a demokracie stanovenej pre európsku susedskú politiku; plánovaného zahrnutia ľudských práv do hodnotení vplyvov vypracovaných pre legislatívne a nelegislatívne návrhy a regionálne alebo bilaterálne dohody, a to obchodné dohody, dohody o partnerstve alebo pridružení a dohody o spolupráci; plánu Komisie na začlenenie hodnotenia ľudských práv do realizácie spôsobov pomoci EÚ (najmä čo sa týka rozpočtovej pomoci); posilneného vykonávania monitorovacieho mechanizmu na kontrolu dodržiavania dohovorov o ľudských právach v krajinách VSP+; zámeru systematizácie ďalšieho používania správ volebných pozorovateľských misií EÚ; a dôrazu Rady EÚ na porovnávanie, ako aj stále a systematické zohľadňovanie aspektov súvisiacich s ľudskými právami, pohlavím a deťmi postihnutými ozbrojenými konfliktami v poučných dokumentoch misií SBOP;

11. víta prijatie stratégií na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny s cieľom čo najprimeranejšieho a najúčinnejšieho vykonávania politík; uznáva dôležitú úlohu miestnych delegácií EÚ pri vypracúvaní stratégií každej krajiny prispôbených konkrétnym okolnostiam a nadväzovaní na tieto stratégie, ale zdôrazňuje koordinačnú zodpovednosť ESVČ pri zabezpečovaní dôsledného uplatňovania politických priorit EÚ v oblasti ľudských práv vytýčených

Štvrtok 13. decembra 2012

v strategických rámcoch a usmerneniach EÚ pre oblasť ľudských práv; zdôrazňuje dôležitosť dokončenia siete stredísk pre ľudské práva a demokraciu v rámci delegácií EÚ a misií a operácií SBOP; naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a ESVČ a členské štáty, aby prijali ako najlepší postup metódu práce na otázkach dodržiavania ľudských práv na mieste prostredníctvom pracovných skupín pre ľudské práva vytvorených medzi delegáciami EÚ a veľvyslanectvami členských štátov EÚ; naliehavo tiež požaduje udržiavanie pravidelného kontaktu s predstaviteľmi občianskej spoločnosti, obhajcami ľudských práv a členmi národných parlamentov; podporuje zámer ESVČ organizovať školenia o ľudských právach a demokracii pre všetkých zamestnancov ESVČ, Komisie, delegácií EÚ a misií SBOP a pre zamestnancov agentúr Európskej únie, ktoré udržiavajú vzťahy s tretími krajinami, najmä agentúry FRONTEX; žiada, aby sa venovala osobitná pozornosť ochrane obhajcov ľudských práv; zastáva názor, že stratégie v oblasti dodržiavania ľudských práv v jednotlivých krajinách by sa mali uplatňovať v rámci SZBP, SBOP a obchodnej a rozvojovej politiky EÚ, a to v geografických aj tematických programoch, v záujme zabezpečenia väčšej efektívnosti, účinnosti a súdržnosti;

Kroky EÚ v Organizácii Spojených národov

12. víta úsilie EÚ o podporu a oživenie práce v oblasti dodržiavania ľudských práv v rámci systému OSN vrátane záverov prieskumu Rady OSN pre ľudské práva v roku 2011; zdôrazňuje, že je aj naďalej dôležité podporovať nezávislosť Úradu vysokého komisára pre ľudské práva a úlohu osobitných spravodajcov OSN venujúcich sa ľudským právam podľa tém a krajín, a teší sa na ich úzku spoluprácu s nedávno vymenovaným osobitným zástupcom EÚ pre ľudské práva; vyzdvihuje význam pristúpenia Európskej únie k Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím dňa 22. januára 2011 ako k prvému dohovoru OSN o ľudských právach, ktorý ratifikovala Európska únia ako právny subjekt;

13. zdôrazňuje význam a silnú podporu aktívnej účasti EÚ na činnosti UNHRC, a to prostredníctvom spolupodporovania rezolúcií, vydávania vyhlásení a účasti na interaktívnych dialógoch a diskusiách;

14. víta vodcovstvo preukázané členskými štátmi EÚ pri podpore dôveryhodnosti systému OSN pre ľudské práva tým, že spoločne predlžujú trvalú výzvu na všetky osobitné procedúry OSN pre ľudské práva, iniciujú osobitné zasadnutie Rady OSN pre ľudské práva o Líbyi, kde vzniklo historické odporúčanie na vylúčenie Líbye z Rady pre ľudské práva, a vykonávajú vedúcu úlohu v úsilí, ktoré viedlo k vytvoreniu nezávislej komisie na vyšetrovanie situácie v oblasti ľudských práv v Sýrii;

15. uznáva potenciál EÚ na vytváranie aktívnych a tvorivých koalícií, čo ilustruje krok EÚ, ktorý vydláždil cestu k prijatiu významnej rezolúcie Rady OSN pre ľudské práva o ľudských právach, sexuálnej orientácii a rodovej identite, ktorú podporili štáty zo všetkých regiónov, a vytváranie konsenzu v Ženeve a New Yorku, čo sa týka nevyhnutnosti bojovať proti náboženskej neznášanlivosti a chrániť slobodu náboženstva alebo viery a zároveň zabráňovať možnému škodlivému účinku na ďalšie hlavné ľudské práva, ako je sloboda prejavu;

16. pripomína svoj odpor voči praxi regionálnych skupín, ktoré sa dohodli na voľbách do Rady pre ľudské práva, v ktorých nie sú žiadni protikandidáti;

17. odporúča zohľadňovať odporúčania všeobecného pravidelného preskúmania (UPR) ich systematickým zapracovaním do stratégií v oblasti dodržiavania ľudských práv pre jednotlivé krajiny, ako aj do dialógov a konzultácií o ľudských právach;

18. pripomína potrebu dostatočného financovania na zachovanie regionálnych pobočiek Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva otvorených;

19. pripomína prijatie rezolúcie Valného zhromaždenia OSN 65/276 o účasti EÚ na činnostiach OSN a vidí v ňom skromný začiatok väčšej snahy o posilnenie úlohy Únie v aktivitách danej organizácie v oblasti ľudských práv;

Štvrtok 13. decembra 2012

Politika EÚ v oblasti medzinárodného trestného súdництва, boj proti beztrestnosti a Medzinárodný trestný súd

20. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v nových a prechodných demokraciách sa často prejavuje selektívne súdnictvo pod rúškom zásad právneho štátu a boja proti korupcii; vyjadruje poľutovanie nad tým, že selektívne súdnictvo sa nestalo viac ako prostriedkom na pokus o politickú odplatu a na vyrovnávanie si účtov s politickými odporcami zastrašovaním a vytláčaním opozície, pracovníkov v oblasti médií a obhajcov ľudských práv na okraj pozornosti, najmä v predvolebnom období; je naďalej znepokojený obvineniami zo zločinu a politicky motivovanými obvineniami proti členom opozície na Ukrajine a naliehavo vyzýva ukrajinské orgány, aby ukončili prebiehajúce prenasledovanie opozície, ktoré je vážnou prekážkou v úsilí krajiny zaručiť právny štát a demokratické hodnoty;

21. vyjadruje poľutovanie nad tým, že napriek mnohým výzvam medzinárodných orgánov adresovaných ruským orgánom sa nedosiahol žiadny pokrok pri vyšetrovaní smrti Sergeja Magnického; preto naliehavo vyzýva Radu, aby uložila a vykonala v celej EÚ zákaz vydávania víz úradníkom zodpovedným za smrť Sergeja Magnického a zmrazila všetky finančné aktíva, ktoré oni sami alebo ich najbližší príbuzní môžu vlastniť v EÚ;

22. zostáva sklamaný z priebehu konaní proti Michailovi Chodorovskému a Platonovi Lebedevovi, ktoré sa v medzinárodnom meradle vnímajú ako konania politického charakteru;

23. oslavuje 10. výročie nadobudnutia platnosti Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu; víta jeho ratifikáciu Kapverdami a Vanuatu; uznáva Medzinárodný trestný súd ako mechanizmus „poslednej inštancie“, ktorý je zodpovedný za vymozenie spravodlivosti pre obeť zločinov proti ľudskosti, genocídy a vojnových zločinov, ako stanovuje zásada komplementárnosti zakotvená v rímskom štatúte;

24. pripomína svoju rozhodnú podporu Medzinárodnému trestnému súdu v boji proti beztrestnosti najzávažnejších trestných činov vyvolávajúcich medzinárodné obavy; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby pokračovali v politickej, diplomatickej, logistickej a finančnej podpore Medzinárodného trestného súdu a iných trestných tribunálov, akými sú napríklad medzinárodné tribunály ad hoc pre bývalú Juhosláviu a Rwandu, špeciálny súd pre Sierra Leone, osobitné komory súdov Kambodže a špeciálny tribunál pre Libanon;

25. víta skutočnosť, že do strategického rámca a akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu EÚ bol zahrnutý odkaz na potrebu intenzívneho boja proti beztrestnosti závažných trestných činov, v neposlednom rade kvôli záväzku voči Medzinárodnému trestnému súdu, a porozumenie, že je prvoradou povinnosťou štátov, aby vyšetrovali závažné medzinárodné trestné činy a podporovali kapacitu vnútroštátnych súdnych systémov vyšetrovať a stíhať tieto trestné činy a prispievali k jej posilňovaniu;

26. víta záväzok v rozhodnutí Rady 2011/168/SZBP o Medzinárodnom trestnom súde prijatom 21. marca 2011 a v nasledujúcom akčnom pláne prijatom 12. júla 2011 a odporúča, aby EÚ a jej členské štáty zabezpečili ich vykonávanie prostredníctvom účinných a konkrétnych opatrení na podporu univerzálnosti a integrity rímskeho štatútu, na podporu nezávislosti Medzinárodného trestného súdu a jeho účinného a efektívneho fungovania a na podporu uplatňovania zásady komplementárnosti; vyzýva osobitného zástupcu EÚ, aby vykonával opatrenia týkajúce sa Medzinárodného trestného súdu, ktoré sú obsiahnuté v strategickom rámci EÚ pre ľudské práva a demokraciu;

27. uznáva úsilie Komisie o vytvorenie súboru nástrojov EÚ v oblasti komplementárnosti zameraného na podporu rozvoja vnútroštátnych kapacít a generovanie politickej vôle, pokiaľ ide o vyšetrovanie a stíhanie údajných medzinárodných trestných činov, a zdôrazňuje význam dôkladných konzultácií s členskými štátmi, Parlamentom a organizáciami občianskej spoločnosti v záujme dokončenia tohto súboru nástrojov;

28. pripomína svoje odporúčanie, aby sa rímsky štatút pripojil k balíku medzinárodných zmlúv o dobrej správe a aby zásady právneho štátu ratifikovali tretie krajiny, ktoré sú prijaté do všeobecného systému preferencií plus (VSP+); podporuje konzistentné zahrnutie doložky o Medzinárodnom trestnom súde do dohôd EÚ s tretími krajinami; požaduje uplatňovanie hľadiska Medzinárodného trestného súdu do všetkých priorit zahraničnej politiky EÚ, najmä systematickým zohľadňovaním boja proti beztrestnosti a zásady komplementárnosti;

Štvrtok 13. decembra 2012

29. zdôrazňuje význam rásnych krokov EÚ smerom k predvídaní, a tým aj vyhýbaniu sa alebo odsúdeniu prípadov nedostatočnej spolupráce, ako sú napríklad predvolania osôb, na ktoré je vydaný zatýkací rozkaz Medzinárodného trestného súdu, a neschopnosť zatknúť a odovzdať také osoby; opätovne vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby splnili všetky požiadavky Medzinárodného trestného súdu na poskytovanie pomoci a spolupráce včas, aby tak, okrem iného, zabezpečili vykonanie zvyšných zatýkacích rozkazov; opätovne zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a jej členské štáty s pomocou ESVČ zaviedli súbor vnútorných usmernení, ktoré vytvoria kódex správania pri kontakte úradníkov EÚ/členských štátov a osôb hľadaných Medzinárodným trestným súdom;

30. vyjadruje svoje hlboké znepokojenie nad výsledkom diskusií o rozpočte na 10. zasadnutí zhromaždenia zmluvných štátov, ktoré sa konalo v dňoch 12. – 21. decembra 2011, kde hrozilo, že Medzinárodný trestný súd nebude dostatočne financovaný; vyjadruje hlboké poľutovanie nad tým, že niektoré európske štáty, ktoré sú zmluvnými stranami rímskeho štatútu, vyvíjajú tlak na prijatie rozpočtu s nulovým zvýšením/nížšieho rozpočtu a že zhromaždenie nesúhlasilo s poskytnutím dostatočných zdrojov Medzinárodnému trestnému súdu, aby mohol účinne vykonávať svoj súdny mandát a zabezpečovať spravodlivosť rozhodným, spravodlivým, účinným a zmysluplným spôsobom; vyzýva členské štáty, aby vyjadrili silnú podporu fungovaniu Medzinárodného trestného súdu a zhromaždenia zmluvných štátov a odmietli návrhy na rozpočet Medzinárodného trestného súdu s nulovým nominálnym zvýšením, keďže takýto rozpočet by ohrozil jeho schopnosť zabezpečovať spravodlivosť a reagovať na nové situácie;

31. zdôrazňuje, že podpora EÚ na boj proti beztrestnosti by mala zahŕňať viacero iniciatív, ktoré zahŕňajú okrem iného: zvýšené úsilie o presadzovanie širšej ratifikácie a implementácie rímskeho štatútu a dohody o výsadách a imunitách, aby Medzinárodný trestný súd bol skutočne globálny a univerzálny; zvýšené úsilie o zabezpečenie plnej spolupráce s Medzinárodným trestným súdom, a to aj prostredníctvom prijímania príslušných vnútroštátnych právnych predpisov o spolupráci a uzatvárania rámcových dohôd s Medzinárodným trestným súdom o vykonávaní rozhodnutí Medzinárodného trestného súdu, ochrane a premiestňovaní obetí a svedkov atď., s cieľom uľahčiť primeranú a včasnú spoluprácu s Medzinárodným trestným súdom; a rozhodnú politickú a diplomatickú podporu, najmä s ohľadom na vykonanie zvyšných zatýkacích rozkazov;

32. v otázke Arabskej jari zdôrazňuje dôležitosť vypracovania koherentnej a diferencovanej politiky EÚ v oblasti prechodného súdnicva popri posilnení nezávislosti súdnicva, a to vrátane prepojenia s Medzinárodným trestným súdom ako súdom poslednej inštancie, ktorá má pomáhať krajinám v prechodnom období riešiť prípady porušovania ľudských práv z minulosti, bojovať proti beztrestnosti a vyhýbať sa opakovaniu porušovania ľudských práv;

33. zdôrazňuje, že digitálne zhromažďovanie dôkazov a šírenie obrázkov zobrazujúcich porušovanie ľudských práv môže prispieť k celosvetovému boju proti beztrestnosti; domnieva sa, že je potrebná podpora, aby takéto materiály boli prípustné ako dôkazy v súdnych konaniach podľa medzinárodného (trestného) práva;

Kroky EÚ v medzinárodnom humanitárnom práve (IHL)

34. víta začlenenie – po prvýkrát – osobitnej časti o IHL do výročnej správy o ľudských právach a demokracii v roku 2011 a úsilie EÚ o zabezpečenie zodpovednosti dokumentovaním každého zneužitia IHL a podporných mechanizmov zodpovednosti, ako aj jej záväzky na boj proti nedobrovoľným zmiznutiam, pokračujúcu podporu Medzinárodného trestného súdu, prácu na ďalšej spolupráci v hlavných nástrojoch IHL, propagáciu dodržiavania základných procedurálnych záruk pre všetky osoby zadržované v ozbrojenom konflikte a podporu medzinárodných nástrojov, ktoré sa usilujú o riešenie humanitárnych rizík v dôsledku výbušných pozostatkov vojny, kazetovej munície, improvizovaných výbušných zariadení a protipechotných nášľapných mín;

35. vyslovuje však poľutovanie nad tým, že celkové povedomie a uplatňovanie usmernení EÚ na podporu súladu s medzinárodným humanitárnym právom je stále výrazne nízke v porovnaní s inými usmerneniami; vyzýva EÚ, aby prikladala väčší politický význam uplatňovaniu týchto usmernení, najmä zabezpečením toho, že IHL sa bude presadzovať v operáciách krízového riadenia, aktívnym bojom proti beztrestnosti a vyžadovaním individuálnej zodpovednosti, a aby na to vyčlenila viac finančných zdrojov;

Štvrtok 13. decembra 2012

36. pripomína, že v záujme predchádzania porušovaniu ľudských práv na prvom mieste musí byť dodržiavanie medzinárodného práva jadrom každej stratégie EÚ, ktorej cieľom je posilnenie ľudských práv a demokracie vo svete, najmä v jej vzťahoch s partnermi, ktorí sú stranami ozbrojeného alebo nevyriešeného konfliktu; pripomína potrebu ukončiť akúkoľvek podporu, ktorú EÚ poskytuje stranám konfliktu, či už ide o finančnú, logistickú alebo taktickú podporu, vrátane dodávok zbraní, streliva alebo rôznych iných typov vojenskej techniky, ako je stanovené v spoločnej pozícii EÚ o vývoze zbraní;

37. ďalej zdôrazňuje potrebu zabezpečenia toho, aby sa otázka boja proti beztretnosti zločinov proti ľudskosti, vojnových zločinov a genocídy riešila systematickejšie v bilaterálnych vzťahoch EÚ s príslušnými krajinami, a to spolu s jej prezentáciou vo verejných vyhláseniach, a aby EÚ dôslednejšie riešila beztretnosť na multilaterálnej úrovni, napríklad vo Valnom zhromaždení OSN a v Rade pre ľudské práva;

38. opakuje svoju oddanosť zásade „zodpovednosť za ochranu“ zdôrazňovaním významu toho, aby medzinárodné spoločenstvo vrátane EÚ prevzalo zodpovednosť za riešenie hrubého porušovania ľudských práv v tretích krajinách, keď vlády týchto krajín nedokážu alebo nechcú chrániť vlastných občanov; zdôrazňuje, že táto akcia medzinárodného spoločenstva zahŕňa humanitárny zásah a vhodný diplomatický tlak a – len ako poslednú možnosť – kolektívne použitie sily pod dohľadom alebo s povolením OSN; naliehavo vyzýva EÚ, aby sa aktívne angažovala a podporovala neodkladnú reformu Bezpečnostnej rady OSN, aby sa tak zabránilo mareniu zodpovednosti za ochranu;

39. v tomto kontexte vyzdvihuje kroky Európskej únie niektorých členských štátov EÚ, ktoré sa ujali vedenia pri zabraňovaní ďalšiemu násiliu voči civilným obyvateľom Líbye počas roka 2011, ale vyjadruje poľutovanie nad nedostatočnou spoločnou odozvou na úrovni EÚ;

40. je hlboko znepokojený situáciou v oblasti ľudských práv v Líbii, najmä pokiaľ ide o podmienky zadržania a zaobchádzania s osobami zadržanými rôznymi milíciami bez účinnej a dôslednej kontroly týchto jednotiek zo strany dočasnej vlády, a vyžaduje zvýšenú pozornosť a trvalú pomoc medzinárodného spoločenstva, ako uviedla vysoká komisárka pre ľudské práva v Bezpečnostnej rade OSN 25. januára 2012;

41. berie na vedomie úsilie, ktoré Európska únia a medzinárodné spoločenstvo vyvinuli v Sýrii, vyjadruje však poľutovanie nad tým, že výsledkom tohto úsilia nebolo zlepšenie situácie na tomto území; opätovne vyjadruje svoje hlboké znepokojenie nad situáciou v Sýrii, predovšetkým nad pretrvávajúcou núdzovou situáciou týkajúcou sa ľudských práv a humanitárnej oblasti; čo najdôraznejšie odsudzuje rozšírené brutálne represie a systematické porušovanie ľudských práv a základných slobôd sýrskym režimom namierené proti vlastným obyvateľom vrátane žien a detí; vyzýva sýrske orgány, aby okamžite ukončili porušovanie ľudských práv a v súlade so svojimi záväzkami podľa medzinárodných právnych predpisov o ľudských právach umožnili mierovú a demokratickú transformáciu; opakovane vyjadruje silnú podporu osobitnému vyslancovi OSN a Ligy arabských štátov a naliehavo vyzýva Bezpečnostnú radu OSN, aby prijala potrebné opatrenia na ukončenie krviprelievania civilného obyvateľstva a Medzinárodnému trestnému súdu odovzdala osoby zodpovedné za závažné vojnové zločiny a porušovanie ľudských práv v Sýrii;

42. víta novú iniciatívu „dobrovoľníci pomoci EÚ“, ktorá v počiatočnom programovom období rokov 2014 až 2020 vytvorí príležitosť pre asi 10 000 Európanov zúčastniť sa po celom svete na humanitárnych operáciách tam, kde je pomoc najviac potrebná, a preukázať európsku solidaritu poskytovaním praktickej pomoci komunitám zasiahnutým prírodnými katastrofami alebo katastrofami spôsobenými človekom;

43. vyhlasuje, že súkromné vojenské a bezpečnostné spoločnosti by sa mali brať na zodpovednosť za všetky porušenia ľudských práv a humanitárneho práva spôsobené ich zamestnancami; vyzýva EÚ a členské štáty, aby v súvislosti s rozšíreným využívaním súkromných vojenských a bezpečnostných spoločností zintenzívnili svoje úsilie o nájdenie vierohodného regulačného riešenia s cieľom predísť právnym medzerám, čo sa týka zodpovednosti;

Štvrtok 13. decembra 2012

Európska susedská politika a Arabská jar

44. kladie dôraz na význam povstania v roku 2011 v arabskom svete ako prejavu túžby po slobode, spravodlivosti a dôstojnosti a ako veľkej výzvy pre politiku EÚ v tomto regióne aj mimo neho; uznáva, že EÚ posilnila politickú angažovanosť tak vo východnom, ako aj južnom susedstve, ale zdôrazňuje, že sa treba poučiť z minulých politických chýb a načrtnúť novú politiku v súlade s dodržiavaním ľudských práv a podporovaním demokratických hodnôt;

45. víta nový dôraz v politike EÚ v oblasti južného susedstva na spoločnú zodpovednosť a spoločnú oddanosť všeobecným hodnotám ľudských práv, demokracie a právneho štátu; požaduje dôslednosť v prístupe politiky EÚ v oblasti ľudských práv k juhu a východu; zdôrazňuje potrebu zabrániť na východe rovnakým politickým chybám, aké sa urobili na juhu pred Arabskou jarou v roku 2011;

46. pripomína svoje uznesenie z 25. novembra 2010 o situácii v Západnej Sahare ⁽¹⁾ a uznesenie z 18. apríla 2012 o výročnej správe o ľudských právach vo svete a o politike Európskej únie v tejto oblasti vrátane dôsledkov pre strategickú politiku EÚ v oblasti ľudských práv ⁽²⁾, vyjadruje znepokojenie v súvislosti so zhoršením situácie v oblasti ľudských práv v Západnej Sahare; žiada dodržiavanie základných práv obyvateľov Západnej Sahary vrátane slobody združovania, slobody prejavu a práva na demonštráciu; žiada prepustenie západosaharských politických väzňov; požaduje otvorenie územia pre nezávislých pozorovateľov, mimovládne organizácie a médiá; opätovne vyjadruje podporu vytvoreniu medzinárodného mechanizmu na monitorovanie ľudských práv v Západnej Sahare; podporuje spravodlivé a trvalé riešenie konfliktu na základe práva na sebaurčenie obyvateľov Západnej Sahary v súlade s príslušnými rezolúciami OSN;

47. zdôrazňuje dôležitosť úlohy žien a ich plnej účasti na politickom a hospodárskom rozhodovacom procese, najmä v povojnovom procese budovania mieru, pri rokovaníach o prechode na demokraciu a pri riešení konfliktov a v procesoch zmierovania a stabilizácie, s cieľom zvýšiť povedomie a zamerať pozornosť v záujme odstránenia diskriminácie žien v procese demokratizácie, ktorý prebieha v mnohých tretích krajinách;

48. opakuje svoj názor, že prístup „viac za viac“ by mal vychádzať z jasne vymedzených kritérií s konkrétnymi, merateľnými, dosiahnuteľnými a transparentnými časovo viazanými ukazovateľmi; vyzýva ESVČ a Komisiu, aby tento prístup systematicky uplatňovali v správach o pokroku v rámci susedskej politiky;

49. víta rozšírenú pomoc EÚ zameranú na občiansku spoločnosť a zdôrazňuje potrebu toho, aby občianska spoločnosť systematickejšie a pravidelnejšie prispievala k vypracovaniu stratégií na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny a vyhodnocovaniu požadovanému na riadne uplatňovanie prístupu „viac za viac“ v politike EÚ;

50. víta aj aktivity, ktoré sa realizovali v rámci iniciatívy Východného partnerstva pri podpore dodržiavania ľudských práv, demokracie, základných slobôd a zásad právneho štátu v partnerských krajinách; vyzýva Európsku úniu, aby využívala prechodné skúsenosti svojich členských štátov z prechodu z autoritárskeho zriadenia k demokratickému a aby pretransformovala poučenia z týchto skúseností do konkrétnych programov orientovaných na výsledky vo východných partnerských krajinách Únie; dôrazne vyzýva EÚ, aby zaujala aktívnejší a súdržnejší postoj pri presadzovaní ľudských práv, demokracie a právneho štátu v partnerských krajinách;

51. vyjadruje však poľutovanie nad tým, že politika Východného partnerstva sa aj naďalej niekedy nesprávne interpretuje, stáva sa viac politikou celkovej zhovievavosti a odpúšťania a obsahuje dvojaké normy, ktoré sa často uplatňujú v súvislosti s krajinami Východného partnerstva;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 99 E, 3.4.2012, s. 87.

⁽²⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0126.

Štvrtok 13. decembra 2012

52. zostáva naďalej mimoriadne znepokojený nad nedostatkom demokracie, zásad právneho štátu, základných slobôd a dodržiavania ľudských práv v Bielorusku, jedinej krajiny európskeho susedstva, ktoré sa nepodieľa v plnej miere na Východnom partnerstve ani na práci parlamentného zhromaždenia Euronest, najmä v situácii po prezidentských voľbách v decembri roku 2010 a nasledujúcom násilnom tvrdom zákroku voči demonštrantom a politickej opozícii spolu so súdnymi procesmi s aktivistami z roku 2011, ktoré nespĺňali medzinárodné normy a v rámci ktorých boli udelené neprimerane tvrdé tresty; vyslovuje pochvalu jednote EÚ v reakcii na vyhostenie diplomatov EÚ z Bieloruska vo februári 2012; naliehavo vyzýva Úniu a jej členské štáty, aby boli naďalej súdržné a dôsledné v politikách voči Bielorusku a aby ďalej vyvíjali tlak na politický režim, a to aj pomocou postihov namierených okrem iného proti vojenským dôstojníkom, pričom by mali podať pomocnú ruku občianskej spoločnosti pomocou nástrojov, ako sú výrazné uľahčenie vydávania víz a väčšie možnosti vzdelávania, odbornej prípravy a iných výmen; vyjadruje hlboké znepokojenie nad väznením Alesa Bialiackého od 4. augusta 2011; vyjadruje poľutovanie nad akciami poľských a litovských úradníkov, ktorí odovzdaním bankových informácií umožnili zatknutie Alesa Bialiackého, a požaduje, aby všetky zainteresované subjekty v EÚ urobili všetko pre to, aby sa opakovaniu takýchto chýb zabránilo;

53. naliehavo vyzýva EÚ, aby uplatňovala rovnako dôsledný prístup k porušovaniu ľudských práv vo všetkých tretích krajinách, a to tak v partnerských krajinách, ako aj v krajinách, s ktorými má EÚ menej rozvinuté vzťahy; trvá na tom, aby EÚ dôrazne poukazovala na prípady porušovania ľudských práv a odsudzovala ich vždy a všade, bez ohľadu na úroveň alebo strategický význam partnerstva s príslušnou krajinou; zdôrazňuje, že EÚ by mala využiť finančnú pomoc a hospodárske vzťahy ako pákový mechanizmus, ktorý zaisťuje záväzok všetkých jej partnerov dodržiavať univerzálne hodnoty ľudských práv;

Politiky EÚ na podporu demokratizácie a volieb

54. zdôrazňuje vzájomne sa posilňujúci charakter ľudských práv a demokracie, pretože práve vďaka dodržiavaniu ľudských práv spoločnosti vytvárajú slobodný politický priestor potrebný na mierovú demokratickú súťaž; víta v tomto smere zvýšený dôraz EÚ na podporu demokracie, ako to dokazuje nedávno zriadená Európska nadácia na podporu demokracie;

55. zdôrazňuje, že na primerané ďalšie nadväzovanie na správy a odporúčania volebných pozorovateľských misií EÚ sa vyžaduje dlhodobý prístup vzťahujúci sa na celý volebný cyklus; zdôrazňuje dôležitosť vypracovania realistických a splniteľných odporúčaní a zabezpečenia toho, aby plnenie týchto odporúčaní monitorovali delegácie EÚ a aby sa tieto odporúčania stali súčasťou ich politického dialógu a pomoci; domnieva sa, že stále delegácie Parlamentu a spoločné parlamentné zhromaždenia by takisto mali mať posilnenú úlohu pri zohľadňovaní týchto odporúčaní a pri analýze pokroku dosiahnutého v oblasti ľudských práv a demokracie; vyzýva volebné pozorovateľské misie EÚ, aby posilnili svoju koordináciu s ostatnými medzinárodnými volebnými pozorovateľskými misiami s cieľom zlepšiť zosúladenie opatrení EÚ v tejto oblasti; zdôrazňuje, že EÚ musí investovať do odbornej prípravy miestnych pozorovateľov v záujme vybudovania udržateľných a autonómnych volebných procesov v tretích krajinách; pripomína skutočnosť, že prechod k demokracii, ako aj pokrok v presadzovaní ľudských práv si vyžaduje dlhodobé stratégie a nemusí v krátkodobom horizonte viesť k viditeľným výsledkom; nabáda preto Komisiu a ESVČ, aby pozorne monitorovali viac ako jeden volebný cyklus vyslaním volebných pozorovateľských misií EÚ do krajín, ktoré smerujú od autoritárskych k demokratickým režimom alebo sa v nich prejavujú vážne zlyhania v rámci pokroku pri budovaní demokracie;

56. opakuje svoju výzvu Rade a Komisii, aby vypracovali súdržnú a dlhodobú stratégiu v súvislosti s každou volebnou pozorovateľskou misiou EÚ, po ktorej bude nasledovať posúdenie pokroku demokratizácie dva roky po skončení misie s náležitým zapojením príslušného hlavného pozorovateľa do pozorovania volieb, tak aby sa o nej mohlo diskutovať počas výročnej diskusie Parlamentu s podpredsedníčkou Komisie/vysokou predstaviteľkou venovanej dodržiavaniu ľudských práv; pripomína záväzok podpredsedníčky Komisie/vysokéj predstaviteľky zamerať sa pri volebných pozorovateľských misiách na účasť žien a národnostných menšín, ako aj osôb so zdravotným postihnutím, a to ako kandidátov i ako voličov;

57. zdôrazňuje, že EÚ musí spolupracovať s politickými stranami, aby sa zainteresovaným stranám umožnilo zdieľanie nástrojov a techník, ktoré môžu použiť na vytvorenie pevnejších väzieb s verejnosťou, zavedenie konkurenčných volebných kampaní a účinnejšie pôsobenie zákonodarného zboru; zdôrazňuje ďalej, že demokratizácia je proces, ktorý musí zapojiť aj občanov, hnutia zdola a občiansku spoločnosť; domnieva sa preto, že EÚ by mala financovať programy, ktoré podporujú účasť občanov, vzdelávanie voličov, organizovanie obhajovania záujmov a slobodu tlače a prejavu a ktoré vo všeobecnosti zabezpečujú politický dohľad a pomáhajú občanom uplatňovať svoje práva;

Štvrtok 13. decembra 2012

58. domnieva sa, že spravodlivá účasť žien v politike a vo vláde je nevyhnutná na budovanie a udržiavanie demokracie; zdôrazňuje preto, že programy EÚ v oblasti ľudských práv a demokratizácie by mali ako prioritu zvažovať zapojenie a vybudovanie schopností žien v zákonodarných zboroch, politických stranách a občianskej spoločnosti ako vedúcich osobností, aktivistiek a informovaných občanok; zastáva názor, že EÚ musí naďalej podporovať a povzbudzovať ženy k boju o politické funkcie a zmysluplnému podieľaniu sa na každom aspekte občianskeho a politického života; pripomína, že plná účasť žien na politickom živote sa neobmedzuje na štatistické ciele počtu kandidátok a zvolených predstaviteľiek a že zabezpečenie rodovej rovnosti spočíva v zohľadnení problematiky práv žien pri príprave politík a zabezpečovaní slobodnej a účinnej účasti žien na všetkých aspektoch verejného, politického a hospodárskeho života;

59. pripomína, že budovanie legitímnych demokratických základov a riadne fungujúcej občianskej spoločnosti a demokratického spoločenstva založeného na dodržiavaní práv je dlhodobý proces, ktorý musí byť uskutočňovaný zdola a ktorý si vyžaduje vnútroštátnu, regionálnu, miestnu a medzinárodnú podporu;

60. víta vytvorenie riaditeľstva pre podporu demokracie v rámci Parlamentu a rozšírenie mandátu jeho volebnej koordinačnej skupiny (ECG), z ktorej sa stala skupina na podporu demokracie a koordináciu volieb (DSECG); očakáva, že aktivity Parlamentu aj politických skupín na podporu demokracie sa ešte posilnia, v neposlednom rade prostredníctvom jeho Uradu na podporu parlamentnej demokracie a jeho Oddelenia pre pozorovanie volieb;

Dialógy a konzultácie o ľudských právach s tretími krajinami

61. uznáva potenciál obsiahnutý v komplexných dialógoch o dodržiavaní ľudských práv s tretími krajinami, najmä ak sú efektívne skombinované s uplatňovaním stratégií v oblasti dodržiavania ľudských práv v jednotlivých krajinách; zdôrazňuje, že dialógy by sa však nemali stať nástrojom na odsúvanie diskusií o dodržiavaní ľudských práv na okraj záujmu na iných, vyšších úrovniach politického dialógu, ako sú samity; naliehavo tiež vyzýva, aby otázky ľudských práv boli kľúčovými vo vzťahoch s tretími krajinami;

62. odporúča, aby stratégie v oblasti dodržiavania ľudských práv v jednotlivých krajinách boli zverejnené; zdôrazňuje, že verejné stratégie by poskytli prehľad o záväzkoch EÚ v oblasti ľudských práv v tretích krajinách a podporili by tých, ktorí bojujú za uplatňovanie a ochranu svojich ľudských práv;

63. zdôrazňuje, že je dôležité, aby EÚ využívala tieto dialógy na upozorňovanie na jednotlivé znepokojujúce prípady, predovšetkým prípady vážnych svedomia, ktorí boli uväznení za pokojné uplatňovanie práva na slobodu prejavu, zhromažďovania a náboženstva alebo viery, a vyzýva EÚ, aby účinne sledovala tieto prípady s dotknutými krajinami;

64. opakuje však svoje obavy vo veci pretrvávajúceho neuspokojivého nedostatočného pokroku vo viacerých dialógoch o ľudských právach a nedostatočných transparentných ukazovateľov pre riadne hodnotenie zlepšenia či zhoršenia situácie v oblasti ľudských práv; berie na vedomie pokračujúce ťažkosti EÚ pri rokovaníach o lepších modalitách pre dialógy o ľudských právach, najmä s Čínou a Ruskom; vyzýva nedávno vymenovaného OZEÚ pre ľudské práva, aby sa ujal vedenia týchto a ďalších dialógov o ľudských právach a v tomto zmysle do nich vniesol nový prístup, ktorý bude zameraný na výsledky, prostredníctvom pokračujúcej spolupráce s Parlamentom;

65. zdôrazňuje skutočnosť, že aj napriek niektorým správnyim krokom čínskych úradov sa situácia ľudských práv v Číne naďalej zhoršuje a je sprevádzaná výraznejšími sociálnymi nepokojmi a sprísnením kontroly a represie obhajcov ľudských práv, právnikov, blogerov a sociálnych aktivistov, ako aj cielenými politikami zameranými na marginalizáciu Tibeťanov a ich kultúrnej identity; naliehavo vyzýva čínske orgány, aby seriózne spolupracovali s tibetským ľudom na posúdení príčin sebaobetovania tibetských mníchov a mníšok a upustili od prenasledovania a zastrasovania Tibeťanov, ktorí uplatňujú svoje práva na slobodu prejavu, zhromažďovania a združovania, ukončili akékoľvek používanie zbytočnej nadmernej sily voči demonštrantom, vyšetrili všetky prípady porušovania ľudských práv a umožnili nezávislé monitorovanie v oblastiach protestov;

66. pripomína svoju výzvu o potrebe vymenovania osobitného zástupcu EÚ pre Tibet, ktorý by bol zodpovedný za ochranu ľudských práv a – okrem ďalších aktuálnych otázok – za právo slobodne praktizovať náboženstvo a kultúru v Číne;

Štvrtok 13. decembra 2012

67. opakovanie vyjadruje sklamanie, že Parlament nebol systematicky zapájaný do hodnotení dialógov o ľudských práva vrátane dialógov s Ruskom a Čínou; požaduje formalizáciu prístupu Parlamentu k týmto hodnoteniam a pripomína, že usmernenia EÚ pre dialógy o ľudských právach zakotvujú, že občianska spoločnosť sa bude zapájať do tohto hodnotenia;

68. opakuje, že situácia a presadzovanie, pokiaľ ide o práva žien, rodovú rovnosť a úsilie o boj proti násiliu páchanému na ženách, sa musia systematicky zohľadňovať vo všetkých dialógoch o ľudských právach, ktoré EÚ vedie s tretími krajinami, s ktorými boli podpísané dohody o spolupráci či pridružení;

Postihy EÚ a doložky o ľudských právach a demokracii v dohodách EÚ

69. víta záväzok v akčnom pláne EÚ na dodržiavanie ľudských práv týkajúci sa vypracovania metódy na zlepšenie analýzy situácie v oblasti dodržiavania ľudských práv v tretích krajinách v súvislosti so začatím alebo uzavretím obchodných a/alebo investičných dohôd; vyzýva EÚ, aby zabezpečila, že udelenie štatútu VSP+ bude pevne viazané na ratifikáciu a implementáciu hlavných medzinárodných nástrojov v oblasti ľudských práv danou krajinou, ktorá umožní pravidelné hodnotenie týchto záväzkov, pričom bude venovaná osobitná pozornosť dodržiavaniu slobody prejavu, zhromažďovania, združovania a náboženstva alebo viery, ako aj práv menších, žien a detí; zdôrazňuje najmä potrebu transparentnosti v oblasti ochrany ľudských práv imigrantov;

70. víta úsilie EÚ o začlenenie doložky o ľudských právach a demokracii do všetkých politických rámcových dohôd EÚ, ale opakuje svoju výzvu, aby všetky zmluvné vzťahy s tretími krajinami – tak s priemyselnými, ako aj s rozvojovými krajinami spolu s odvetvovými dohodami, obchodnými dohodami a dohodami o technickej a finančnej pomoci – bez výnimky obsahovali jasne formulované podmienky a doložky týkajúce sa ľudských práv a demokracie; domnieva sa, že súčasný prah režimov všeobecných systémov preferencií (VSP), ktorý by mohol vyvolať akciu týkajúcu sa doložiek o ľudských právach, je nastavený vysoko, ale mal by sa upraviť osobitne pre každú príslušnú krajinu; berie na vedomie nový návrh reformy VSP z roku 2011, ktorý uvádza, že postup konzultácií by sa mal rozšíriť, a ktorý obsahuje ustanovenia na zjednodušenie vyšetrovania prípadov porušovania ľudských práv vo výbore VSP; v tejto súvislosti vyjadruje hlboké znepokojenie nad zhoršujúcou sa situáciou ľudských práv v Kambodži, kde zaberanie pôdy viedlo k nárastu chudoby a k porušovaniu doložiek o ľudských právach, ktoré sú súčasťou dohôd medzi EÚ a Kambodžou; upozorňuje, že nedostatok dôslednosti pri vykonávaní doložky o ľudských právach môže oslabiť dôveryhodnosť a účinnosť politiky podmienenosti EÚ;

71. víta opatrenia prijaté a plány vypracované v roku 2011 inštitúciami a členskými štátmi EÚ, ktoré sú zamerané na vytvorenie súdržnejšej a koordinovanejšej politiky týkajúcej sa sociálnej zodpovednosti podnikov, okrem iného v rámci podpory ľudských práv vo svete, a uplatňovanie hlavných zásad OSN z roku 2011 v oblasti podnikových a ľudských práv;

72. zdôrazňuje význam ukotvenia sociálnej zodpovednosti podnikov v dohodách o voľnom obchode s tretími krajinami alebo rozvojovými krajinami v záujme podpory ľudských práv a sociálnych a environmentálnych noriem; očakáva začlenenie komplexnej kapitoly o ľudských právach – okrem sociálnych a environmentálnych kapitol – do každej budúcej dohody o voľnom obchode; takisto vyzýva Komisiu, aby využila dohody o voľnom obchode na podporu štyroch základných pracovných noriem, ako je sloboda združovania a právo na kolektívne vyjednávanie, odstránenie všetkých foriem nútenej práce, zákaz detskej práce a odstránenie diskriminácie v zamestnaní; zdôrazňuje tiež, že monitorovací mechanizmus a mechanizmus presadzovania v rámci systému VSP+ by sa mal ďalej posilňovať;

73. pripomína, že dôsledné uplatňovanie doložky o ľudských právach v dohodách je základom vo vzťahoch medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi a tretími krajinami; zdôrazňuje dôležitosť hodnotenia toho, ako členské štáty spolupracovali s represívnym aparátom v mene boja proti terorizmu; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nedávno zrevidovaná európska susedská politika sa musí zameriavať na poskytovanie podpory reforme bezpečnostného sektora, a predovšetkým na zabezpečenie jasného oddelenia spravodajskej funkcie a funkcie presadzovania práva; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva, ESVČ, Radu a Komisiu, aby pri plánovaní a realizácii projektov na podporu boja proti terorizmu v tretích krajinách a vo všetkých formách dialógu o boji proti terorizmu

Štvrtok 13. decembra 2012

s tretími krajinami posilnili spoluprácu s Výborom na zabránenie mučeniu a ďalšími príslušnými mechanizmami Rady Európy;

74. kladie dôraz na význam pokračovania práce na celosvetových postupoch vzťahujúcich sa na používanie tajného zadržovania v rámci boja proti terorizmu; zdôrazňuje, že boj proti terorizmu nemôže v žiadnom prípade ospravedlniť porušovanie ľudských práv v tretích krajinách ani v EÚ; upozorňuje v tomto zmysle na prijatie svojho uznesenia z 11. septembra 2012 o údajnej preprave a nezákonnom zadržovaní väzňov v európskych krajinách prostredníctvom CIA; ďalší postup v nadväznosti na správu dočasného výboru Európskeho parlamentu TDIP na žiadosť členských štátov a na vykonávanie jeho odporúčaní;

75. trvá na dôležitosti toho, aby EÚ v plnej miere plnila a uplatňovala svoje medzinárodné záväzky, politiky a nástroje zahraničnej politiky, ako sú usmernenia na predchádzanie mučeniu a dialógy o ľudských právach, aby tak mala väčšiu dôveryhodnosť v požiadavke na nekompromisné uplatňovanie doložiek o ľudských právach v dohodách o pristúpení, a aby naliehavo vyzvala svojich hlavných spojencov na dodržiavanie vlastných domácich a medzinárodných zákonov;

76. odporúča, aby sa v záujme posilnenia dôveryhodnosti doložky o ľudských právach a predvídateľnosti opatrení EÚ táto doložka ďalej rozvinula s cieľom začleniť do nej politické a právne procedurálne mechanizmy, ktoré by sa mohli využiť v prípade žiadosti o prerušenie dvojstrannej spolupráce z dôvodu opakovaného a/alebo systematického porušovania ľudských práv v rozpore s medzinárodným právom;

77. vyzýva Európsku úniu, aby zabezpečila, že všetky obchodné dohody, ktoré uzavrie s tretími krajinami, budú obsahovať doložky zabezpečujúce podporu sociálnej súdržnosti a dodržiavanie sociálnych, environmentálnych a pracovných noriem, ako aj riadne hospodárenie s prírodnými zdrojmi, najmä s pôdou a vodou; konštatuje, že EÚ vyvíja mechanizmus na monitorovanie dodržiavania ľudských práv, ktorý by mal byť súčasťou nových dohôd o partnerstve a spolupráci a ďalších obchodných dohôd s viacerými krajinami; zdôrazňuje, že tieto monitorovacie mechanizmy sú málo ambiciózne a nejasne vymedzené, čím sa ohrozuje záväzok Zmluvy o EÚ na podporu dodržiavania ľudských práv a demokracie vo svete; v tejto súvislosti vyjadruje osobitné znepokojenie nad dohodou o partnerstve a spolupráci s Uzbekistanom a prerokúvanou dohodou o partnerstve a spolupráci s Turkménskom;

78. pripomína svoje odporúčanie, aby EÚ prijala súdržnejšiu a účinnejšiu politiku v oblasti postihov a obmedzujúcich opatrení EÚ a zároveň poskytla jasné kritériá na to, kedy sa majú využiť a aký druh postihov by sa mal uplatniť, spolu s transparentnými ukazovateľmi pre ich zrušenie; vyzýva Radu, aby zabezpečila, že sa nebudú uplatňovať žiadne dvojaké normy pri rozhodovaní o obmedzujúcich opatreniach alebo postihoch a že tieto opatrenia alebo postihy sa budú používať bez ohľadu na politické, ekonomické a bezpečnostné záujmy;

79. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby problematiku násillia páchaného na ženách a rodový rozmer porušovania ľudských práv riešili v medzinárodnom meradle, najmä v kontexte dvojstranných dohôd o pridružení a medzinárodných obchodných dohôd, ktoré sú v platnosti alebo ktoré sa prerokúvajú;

Sloboda prejavu (sociálne médiá/digitálne slobody)

80. konštatuje, že Arabská jar ukázala, ako nová globálna informačná a komunikačná štruktúra vytvára nielen nové cesty pre slobodu prejavu, ale zároveň umožňuje nové formy politickej mobilizácie, ktorá obchádza tradičné metódy; poukazuje v tejto súvislosti na to, že vidiecke oblasti sú často nedostatočne pripojené k moderným komunikačným technológiám; vyzýva inštitúcie a členské štáty EÚ, aby využívali pozitívny potenciál nových technológií v zahraničnej politike EÚ, pričom zdôrazňuje, že len organizovaným skupinám s jasným a súdržným politickým programom bude poskytnutá finančná pomoc; vyzýva inštitúcie a členské štáty EÚ, aby riešili otázku nebezpečenstva internetovej cenzúry a internetovej represie; víta skutočnosť, že EÚ začala v decembri 2011 uplatňovať stratégiu proti odpojeniu zameranú na vývoj nástrojov, pomocou ktorých bude môcť vo vhodných prípadoch pomáhať organizáciám občianskej spoločnosti alebo jednotlivým občanom obchádzať svojvoľné narušovanie prístupu k technológiám elektronickej komunikácie vrátane internetu;

Štvrtok 13. decembra 2012

81. uznáva, že čoraz väčšia závislosť od infraštruktúry informačnej a komunikačnej technológie môže z medzinárodného hľadiska spôsobiť nové zraniteľnosti a bezpečnostné obavy; pripomína však, že mnohé decentralizované charakteristiky internetu, ktoré vyvolávajú obavy nad kybernetickou bezpečnosťou, sú zároveň hlavnou príčinou toho, že internet je účinný nástroj pre obhajcov ľudských práv žijúcich v represívnych režimoch; preto zdôrazňuje dôležitosť všeobecnej stratégie digitálnej slobody s jasným rozmerom dodržiavania ľudských práv spolu s hodnotením vplyvov na následky v oblasti ľudských práv pri vývoji politík a programov súvisiacich s kybernetickou bezpečnosťou, boja proti počítačovej kriminalite, internetového riadenia a ďalších politík EÚ v tejto oblasti; vyzýva v tejto súvislosti Komisiu a ESVC, aby prijali iniciatívny prístup v tejto oblasti a uplatňovali hľadisko kybernetickej bezpečnosti vo svojej interakcii s tretími krajinami;

82. zdôrazňuje, že pri útlaku a kontrole občanov a podnikov sa čoraz častejšie využívajú technológie, a to na blokovanie obsahu a sledovanie a zisťovanie totožnosti obhajcov ľudských práv, novinárov, aktivistov a disidentov, ako aj pri kriminalizácii legitímneho prejavu na internete a prijímaní reštriktívnych právnych predpisov na oprávňovanie takýchto opatrení; odporúča, aby sa podpora a ochrana digitálnych slobôd stala súčasťou všetkých vonkajších činností EÚ, ako aj politík a nástrojov týkajúcich sa financovania a pomoci, a aby sa každoročne hodnotila s cieľom zabezpečiť zodpovednosť a kontinuitu; vyzýva Komisiu a Radu, aby jednoznačne uznali digitálne slobody ako základné práva a nevyhnutné predpoklady pre uplatňovanie univerzálnych ľudských práv, ako je sloboda prejavu, sloboda zhromažďovania a prístup k informáciám, a pre zaručenie transparentnosti a zodpovednosti vo verejnom živote;

83. víta záväzok obsiahnutý v akčnom pláne EÚ na dodržiavanie ľudských práv týkajúci sa vypracovania nových verejných usmernení pre slobodu prejavu na internete aj mimo neho vrátane ochrany blogerov a novinárov, obhajcov ľudských práv a opozičných strán;

84. zdôrazňuje dôležitosť podpory nezávislej slobodnej tlače a médií, ktoré sú rozhodujúcimi činiteľmi pri zachovaní právneho štátu a v boji proti korupčným praktikám;

85. so znepokojením berie na vedomie tendenciu čoraz častejších prípadov útokov a zastrašovania voči novinárom a pracovníkom médií vo svete; požaduje posilnenie úsilia EÚ na podporu ich bezpečnosti v dialógoch s partnermi Únie a s ďalšími krajinami;

86. je vážne znepokojený vývojom, ktorý obmedzuje slobodu prejavu a zhromažďovania z dôvodov založených na mylných predstavách o homosexualite a transrodových osobách; pripomína, že zákony a návrhy slúžiace na tento účel sú v rozpore s Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach, ktorý vylučuje diskriminačné zákony a postupy založené na sexuálnej orientácii; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a osobitného zástupcu pre ľudské práva, aby sa systematicky zaoberali týmito otázkami;

87. vyjadruje poľutovanie nad používaním technológií a služieb vytvorených v EÚ na porušovanie ľudských práv v tretích krajinách prostredníctvom cenzúry informácií, masového dohľadu, monitorovania a sledovania a vyhľadávania občanov a ich činností na (mobilných) telefónnych sieťach a na internete; vyjadruje znepokojenie nad správami o niektorých spoločnostiach z EÚ spolupracujúcich s autoritárskymi režimami, ktoré im poskytujú slobodný a neobmedzený prístup do svojich sietí a databáz pod zámienkou dodržiavania miestneho práva, ako to bolo v prípade spoločnosti TeliaSonera, ktorá má sídlo v EÚ, v niektorých bývalých sovietskych republikách; je presvedčený o tom, že európske spoločnosti, ich dcérske spoločnosti a ich subdodávatelia by mali zohrávať zásadnú úlohu pri presadzovaní a šírení sociálnych noriem vo svete, takže by mali konať v súlade s európskymi hodnotami a nikdy by nemali ohrozovať dodržiavanie ľudských práv pri svojich snahách o preniknutie na zahraničné trhy;

88. víta rozhodnutie Rady zakázať vývoz niektorých informačných technológií a služieb do Sýrie a Iránu a naliehavo vyzýva EÚ, aby zvážila tieto prípady ako precedens pre budúce reštriktívne opatrenia voči iným represívnym režimom; rozhodne podporuje návrh na začlenenie porušovania ľudských práv do systému EÚ na kontrolu vývozu položiek s dvojakým použitím ako dôvodu, pre ktorý môžu byť nezahrnuté položky predmetom vývozných obmedzení zo strany členských štátov; v tejto súvislosti upozorňuje na svoju pozíciu prijať nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 428/2009, ktorým sa stanovuje režim Spoločenstva na kontrolu vývozov, prepravy, sprostredkovania a tranzitu položiek s dvojakým použitím;

Štvrtok 13. decembra 2012

Podpora EÚ určená občianskej spoločnosti a obhajcom ľudských práv

89. zdôrazňuje rozvoj silnej a životaschopnej občianskej spoločnosti ako kľúčový faktor umožňujúci demokratický pokrok a lepšiu ochranu ľudských práv; zdôrazňuje, že mobilizácia občianskej spoločnosti bola tým faktorom, ktorý viedol k historickým zmenám Arabskej jari;

90. oceňuje úsilie EÚ o posilnenie podpory organizáciám občianskej spoločnosti; osobitne si cení schopnosť Európskej únie priamo sa angažovať s občianskou spoločnosťou prostredníctvom európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva, nástroja na podporu občianskej spoločnosti a Európskej nadácie na podporu demokracie; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že EÚ nemá silnejšiu systematickú politiku na to, aby presvedčila partnerské krajiny o zrušení neprimeraných právnych a administratívnych obmedzení, ktoré limitujú univerzálne právo zhromažďovania a združovania; požaduje vypracovanie usmernení pre túto politiku;

91. pripomína svoju podporu presadzovaniu koncepcie demokratickej zodpovednosti v rámci rozvojovej spolupráce EÚ a v tejto súvislosti považuje úlohu občianskej spoločnosti za rozhodujúcu; zdôrazňuje potrebu toho, aby všetci zamestnanci EÚ úzko spolupracovali s občianskou spoločnosťou v krajinách ich pôsobenia; pripomína skutočnosť, že užšia spolupráca s občianskou spoločnosťou by výrazne prispela k vypracovaniu uskutočniteľných a realistických stratégií na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny, ktoré by boli prispôbené prioritám týchto krajín;

92. vyslovuje poľutovanie nad tým, že prenasledovanie a marginalizácia obhajcov ľudských práv sú stále celosvetovo rozšíreným trendom, a to najmä v Číne, Rusku a vo všetkých ostatných krajinách, ktoré stále nesprávne považujú prísne normy v oblasti ľudských práv za trest zo strany EÚ, OSN a celosvetových organizácií pre ľudské práva; vyjadruje poľutovanie nad tým, že osud právnikov vylúčených z advokátskeho stavu a politicky prenasledovaných novinárov a pracovníkov médií v Číne sa považuje za vnútornú záležitosť; berie na vedomie obmedzenia demokratického priestoru;

93. víta rezolúciu Tretieho výboru Valného zhromaždenia OSN z novembra 2011 o obhajcoch ľudských práv, ktorú podporila aj EÚ, a verejnú podporu, ktorú EÚ poskytla osobitnému spravodajcovi OSN pre dodržiavanie ľudských práv, ako aj príslušné regionálne mechanizmy na ochranu obhajcov ľudských práv;

94. podporuje plány na vypracovanie dobrovoľnej európskej iniciatívy v rámci európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva zameranej na poskytovanie dočasného útočiska obhajcom ľudských práv, ktorí musia náhle opustiť krajinu pôvodu; zdôrazňuje, že táto iniciatíva by sa mala realizovať spôsobom, ktorý doplní systémy útočísk, ktoré už existujú;

95. konštatuje, že sú to práve obhajcovia ľudských práv pracujúci v odľahlých oblastiach a zónach konfliktu, ktorí sú najviac vystavení hrozbám a nebezpečenstvu a ktorí majú minimálny kontakt so zamestnancami EÚ; naliehavo vyzýva delegácie EÚ, aby vypracovali miestne stratégie pre oblasť ľudských práv na udržiavanie pravidelných kontaktov s obhajcami ľudských práv priamo na mieste a na poskytovanie potrebnej pomoci a ochrany týmto obhajcom, ako sa vyžaduje v usmerneniach EÚ o obhajcoch ľudských práv;

96. zdôrazňuje dôležitosť toho, aby EÚ podnikla aktívne kroky (reakcia a podpora obhajcov ľudských práv v ohrození; pozorovanie súdnych procesov s obhajcami ľudských práv; rýchla, hlasná a viditeľná reakcia na obmedzenia slobody prejavu, združovania sa a zhromažďovania) a systematicky poskytovala obhajcom ľudských práv a/alebo ich rodinám informácie o opatreniach podniknutých v ich mene, ako to stanovujú usmernenia EÚ o obhajcoch ľudských práv; v tejto súvislosti požaduje posilnenie mechanizmu európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva zameraného na opatrenia poskytovania naliehavej ochrany obhajcom ľudských práv nachádzajúcim sa v nebezpečenstve alebo v ohrození;

97. vyjadruje poľutovanie nad tým, že jeho požiadavka na zvýšenie viditeľnosti výročnej Sacharovovej ceny nebola prijatá, keďže Sacharovova cena sa vo výročnej správe spomína len deklaratívnym spôsobom v rámci sekcie o Európskom parlamente; opätovne zdôrazňuje, že náležité monitorovanie zo strany ESVČ je potrebné vzhľadom na bezpečnosť kandidátov a laureátov a na situáciu v ich príslušných krajinách; pripomína svoju výzvu ESVČ a Komisii, aby udržiavali pravidelný kontakt s kandidátmi a laureátmi Sacharovovej ceny s cieľom zaistiť sústavný dialóg a monitorovanie situácie v oblasti ľudských práv v ich príslušných krajinách a ponúknuť ochranu tým, ktorí sú prenasledovaní; vyzýva ESVČ, aby zahŕňala Sacharovovu cenu do časti o obhajcoch ľudských práv vo výročnej správe o ľudských právach;

Štvrtok 13. decembra 2012

98. vyzýva Komisiu a Radu, aby podporovali a odborne pripravovali obhajcov ľudských práv, aktivistov občianskej spoločnosti a nezávislých novinárov a posilňovali ich postavenie s cieľom zaistiť ich bezpečnosť a slobodu na internete a presadzovať uplatňovanie základných práv, ako je sloboda prejavu, sloboda zhromažďovania a sloboda združovania na internete;

Kroky EÚ proti trestu smrti

99. pripomína svoj nezlomný postoj proti trestu smrti vo všetkých prípadoch a za každých okolností a dôrazne podporuje úsilie EÚ o schválenie rozhodnej rezolúcie o moratóriu na trest smrti na 67. zasadnutí Valného zhromaždenia OSN, a to aj s cieľom zvýšiť dynamiku vývoja pred konaním svetového kongresu proti trestu smrti; zdôrazňuje skutočnosť, že EÚ je popredným aktérom a najväčším darcom v oblasti boja proti trestu smrti;

100. vyzýva členské štáty, aby neuvádzali na trh ani nepropagovali zariadenia, ktoré sú zakázané na základe nariadenia (ES) č. 1236/2005 z 27. júna 2005 o obchodovaní s určitým tovarom, ktorý možno použiť na vykonanie trestu smrti, mučenie alebo iné kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trestanie; požaduje pravidelné a aktualizované kontroly vývozu liekov vyrábaných farmaceutickými spoločnosťami v EÚ, ktoré by sa mohli použiť pri vykonávaní trestov smrti v tretích krajinách; v tejto súvislosti víta rozhodnutie Komisie z roku 2011 zmeniť a doplniť nariadenie (ES) č. 1236/2005 s cieľom posilniť kontrolu vývozu niektorých liekov, ktoré možno použiť pri treste smrti; víta iniciatívne kroky niektorých farmaceutických spoločností v EÚ na zastavenie vývozu týchto liekov do tretích krajín, kde je predvídateľné riziko ich používania na popravy; naliehavo vyzýva farmaceutické spoločnosti v EÚ, aby prijali podobné opatrenia; vyzýva Komisiu, aby stanovila všeobecnú doložku v nariadení (ES) č. 1236/2005, ktorá by okrem iného vyžadovala predchádzajúce vývozné povolenie pre akýkoľvek liek, ktorý možno použiť na mučenie alebo popravy;

101. víta hodnotenie organizácií pracujúcich v oblasti dodržiavania ľudských práv, že využitie trestu smrti v roku 2011 zoširoka potvrdzuje všeobecný trend smerom k jeho zrušeniu; víta zrušenie trestu smrti pre páchatel'ov mladších ako 18 rokov v Thajsku; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že výrazne zvýšenie počtu popráv sa zaznamenalo v Iráne, Iraku, Afganistane a Saudskej Arábii; vyjadruje vážne sklamanie z toho, že Čína odmietla zverejniť dôverné informácie o využívaní trestu smrti a počte popráv, ktoré podľa organizácie Amnesty International dosahujú tisíce; víta zrušenie trestu smrti v americkom štáte Illinois, ale vyjadruje poľutovanie nad tým, že Spojené štáty stále popravujú ľudí napriek tomu, že sú jedinou krajinou skupiny G8, ktorá tak konala v roku 2011; s obavami pripomína, že Bielorusko je jedinou európskou krajinou, ktorá stále využíva trest smrti; naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby túto otázku nastoľovali ako prioritnú v dialógoch s týmito krajinami;

102. vyhlasuje, že EÚ, ktorá bola v minulosti úspešná v boji proti trestu smrti v konkrétnych prípadoch, by mala zaujať rozhodnejší postoj a vyzvať orgány a členské štáty, aby udržiavali a zintenzívnili svoj záväzok v tejto veci a politickú vôľu s cieľom konečne dosiahnuť zrušenie trestu smrti na celom svete;

Mučenie a iné kruté, neľudské a ponižujúce zaobchádzanie alebo trestanie

103. víta prijatie aktualizovaných usmernení politiky EÚ vo vzťahu k tretím krajinám týkajúce sa mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania; pripomína však, že výzvy týkajúce sa zvyšovania povedomia a uplatňovania treba prekonať, aby sa dosiahol skutočný pokrok v politike EÚ;

104. víta rozšírenie aktualizovaných usmernení, pokiaľ ide o skupiny vyžadujúce osobitnú ochranu pre osoby ohrozené diskrimináciou na základe sexuálnej orientácie alebo rodovej identity, ako aj záväzok naliehať na tretie krajiny, aby uplatňovali vnútroštátne postupy pre sťažnosti a správy, ktoré sú citlivé z hľadiska rodu a detí; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že koordinované úsilie EÚ v boji proti mučeniu nerieši jeho rodový rozmer komplexnejším spôsobom, čo vyplýva najmä z nedostatku podstatných informácií o všetkých formách mučenia a zlého zaobchádzania;

105. zdôrazňuje dôležitosť prepojenia usmernení EÚ s vykonávacími predpismi opčného protokolu k dohovoru OSN proti mučeniu (OPCAT), pričom osobitnú pozornosť treba venovať národným preventívnym mechanizmom;

Štvrtok 13. decembra 2012

106. upozorňuje, že vymedzenie otroctva poskytnuté OSN zodpovedá stavu alebo životným podmienkam osoby, nad ktorou sú vykonávané niektoré alebo všetky právomoci spájajúce sa s právom na vlastníctvo; odsudzuje skutočnosť, že formy moderného otroctva pretrvávajú, a to aj v rámci EÚ; vyzýva preto Komisiu, aby vykonávala oveľa prísnejšiu politiku v tejto oblasti, najmä pokiaľ ide o domáci personál, čo je sociálno-profesijná skupina, ktorá je týmito formami otroctva najviac postihnutá;

107. vyjadruje poľutovanie nad tým, že politické zneužívanie psychiatrie je aj naďalej nepríjemným problémom v mnohých krajinách, ktoré majú minulosť využívania násilných psychiatrických metód pri podpore antidemokratických režimov, keď sa snažili zstrašovať a zastaviť opozičné segmenty spoločnosti a jednotlivcov; s obavami zdôrazňuje, že tento trend úzko súvisí s vážnymi a nepostihnuteľnými formami mučenia vrátane psychologického teroru a ponižujúcich podmienok vo väzeniach;

108. obracia pozornosť na význam správy osobitného spravodajcu OSN z 5. augusta 2011 (A/66/268) o mučení a inom krutom, neľudskom alebo ponižujúcom zaobchádzaní alebo trestaní, zameriavajúcu sa na účinky samoväzby vrátane používania tejto metódy v psychiatrických klinikách; vyjadruje vážne znepokojenie nad dôkazmi z rozličných krajín, že psychiatrické nemocnice sa v skutočnosti využívajú ako zariadenia pre zadržiavanie; vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva, ESVČ a Komisiu, aby tomuto problému venovali primeranú pozornosť;

109. vyjadruje obavy o budúcu prevádzku rehabilitačných stredísk pre obeť mučenia; vyzýva ESVČ a útvary Komisie, aby pracovali ponad rozdeľujúcu líniu vonkajšej a vnútornej politiky s cieľom zabezpečiť, aby línie administratívnych právomocí neohrozovali podporu rehabilitačných stredísk zo strany EÚ tak mimo Únie, ako aj v nej;

110. vyjadruje poľutovanie nad tým, že porušovanie ľudských práv je stále bolestivým problémom v okupovaných oblastiach Cypru; konštatuje, že turecké vojenské sily dodnes odopierajú život vo svojej vlasti tisícom utečencov, ktorí boli nútení opustiť svoje domovy a majetok; okrem toho konštatuje, že rodinám a príbuzným nezvestných osôb je stále odopierané právo na informácie o osude svojich blízkych, keďže Turecko neľahčujú prístup do vojenských zón alebo k archívom obsahujúcim príslušné správy o vyšetrovaní Výboru pre nezvestné osoby na Cypre;

Diskriminácia

111. trvá na tom, že politický dialóg o ľudských právach medzi EU a tretími krajinami musí zahŕňať inkluzívnejšie a komplexnejšie vymedzenie nediskriminácie, okrem iného na základe náboženstva alebo viery, pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, veku, zdravotného postihnutia, sexuálnej orientácie a rodovej identity;

112. zdôrazňuje, že s cieľom dosiahnuť dôveryhodnosť zahraničnej politiky EÚ a jej súdržnosť v oblasti základných práv, rovnosti a nediskriminácie by Rada mala prijať smernicu o rovnakom zaobchádzaní s osobami bez ohľadu na náboženské vyznanie alebo vieru, zdravotné postihnutie, vek alebo sexuálnu orientáciu a rozšíriť uplatňovanie rámcového rozhodnutia o rasizme a xenofóbii na ostatné cieľové skupiny, ako sú LGBT osoby;

113. požaduje, aby členské štáty dôrazne odmietali akékoľvek pokusy o narušenie koncepcie všeobecnej platnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti ľudských práv a aby aktívne vyzývali Radu OSN pre ľudské práva, aby rovnakú pozornosť venovala diskriminácii z akýchkoľvek dôvodov vrátane pohlavia, rodovej identity, rasy, veku, sexuálnej orientácie a náboženského vyznania alebo viery; vyjadruje rozhodné poľutovanie nad tým, že homosexualita sa stále kriminalizuje v 78 štátoch vrátane piatich, kde sa trestá smrťou; vyzýva tieto štáty, aby homosexualitu bezodkladne legalizovali, prepustili osoby väznené pre ich sexuálnu orientáciu alebo rodovú identitu a aby ich nepopravovali; vyzýva ESVČ, aby plne využívala nástroj LGBT na ochranu práv LBGTI osôb; vyzýva Radu, aby vypracovala záväzné usmernenia v tejto oblasti; vyzýva ESVČ a členské štáty, aby pomáhali obhajcom ľudských práv LGBTI osôb v krajinách, kde im hrozí nebezpečenstvo, a vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a osobitného predstaviteľa EÚ pre ľudské práva, aby naďalej vysvetľovali rozhodný záväzok Európskej únie pre rovnosť a nediskrimináciu na základe sexuálnej orientácie, rodovej identity a rodového prejavu vo svete, okrem iného tým, že zavedú a podporia iniciatívy týkajúce sa týchto otázok na bilaterálnej a medzinárodnej úrovni a na úrovni OSN; opakuje svoju výzvu Komisii, aby vydala plán uplatňovania rovnosti na základe sexuálnej orientácie a rodovej identity;

Štvrtok 13. decembra 2012

114. vyzýva členské štáty, aby poskytli azyl ľuďom utekajúcim pred prenasledovaním v krajinách, kde sú LGBTI osoby kriminalizované, na základe opodstatnených obáv žiadateľa z prenasledovania a spoliehali sa pritom na ich vlastnú identifikáciu ako lesbičky, homosexuáli, bisexuáli, transsexuáli alebo intersexuáli;

115. znovu potvrdzuje, že zásada nediskriminácie vrátane dôvodov pohlavia a sexuálnej orientácie je základným prvkom v partnerstve AKT – EÚ;

116. zdôrazňuje, že EÚ ratifikovala Dohovor Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím a prijala európsku stratégiu pre oblasť zdravotného postihnutia na roky 2010 – 2020, najmä oblasť činnosti 8; odsudzuje všetky formy diskriminácie na základe zdravotného postihnutia a vyzýva všetky štáty, aby ratifikovali a vykonávali Dohovor Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím; poukazuje na to, že EÚ musí tiež sledovať vykonávanie Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím na svojom území; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby podporovali medzinárodný Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím ustanovený v roku 2006 v rámci OSN vnútri a mimo Európskej únie;

117. odsudzuje pokračujúce porušovania ľudských práv páchané na ľuďoch, ktorí sú diskriminovaní z dôvodu príslušnosti k určitej kaste, vrátane odopierania rovnosti a prístupu k súdnictvu, pokračujúcej segregácie a prekážok uplatňovania základných ľudských práv spôsobených príslušnosťou ku kaste; žiada Radu, ESVČ a Komisiu, aby podľa vhodnosti podnikli spoločné kroky v otázke diskriminácie z dôvodu príslušnosti ku kaste vrátane oznámení EÚ o ľudských právach, rámcov a stratégií a dialógov zameraných na konkrétne krajiny, podporovali návrhy zásad a usmernení OSN na odstránenie diskriminácie založenej na práci a pôvode, ktoré sú základným rámcom pre odstránenie diskriminácie na základe príslušnosti ku kaste, a usilovali sa o ich schválenie Radou OSN pre ľudské práva;

118. žiada podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a osobitného predstaviteľa pre ľudské práva, aby plne uznali otázku diskriminácie na základe kasty ako prierezoú z hľadiska ľudských práv a chudoby s vážnymi dôsledkami, najmä pre ženy;

119. víta skutočnosť, že hlavné zásady Rady OSN pre ľudské práva týkajúce sa extrémnej chudoby a ľudských práv sú založené na vzájomnej prepojenosti a nedeliteľnosti všetkých ľudských práv, ako aj na zásadách účasti a posilnenia postavenia osôb žijúcich v extrémnej chudobe; trvá na neoddeliteľnosti extrémnej chudoby a ľudských práv: na jednej strane, osoby žijúce v extrémnej chudobe sú často zbavované svojich ľudských práv, a to občianskych, politických, hospodárskych, ako aj sociálnych; na druhej strane, v rámci boja proti extrémnej chudobe je prístup založený na ľudských právach nevyhnutný na pochopenie tejto situácie a na jej prekonanie; naliehavo vyzýva Radu, aby tento prístup podporovala v rámci Hospodárskeho a sociálneho výboru OSN;

120. so znepokojením konštatuje, že pôvodným obyvateľom hrozí osobitné nebezpečenstvo vystavenia diskriminácii a že sú osobitne citliví na politické, hospodárske, ekologické a s prácou súvisiace zmeny a narušenia; konštatuje, že väčšina z nich žije pod hranicou chudoby a má obmedzený alebo žiadny prístup k zastúpeniu, politickému rozhodovaniu či systémom súdnictva; vyjadruje osobitné znepokojenie nad správami o rozšírenom zaberaní pôdy, násilnom vysídľovaní a prípadoch porušovania ľudských práv vyplývajúcich z ozbrojeného konfliktu;

121. vyzýva Komisiu a Radu, aby podporovali pojem „klimatický utečenec“ ako oficiálny, právne uznaný termín (označujúci osobu nútenú utiecť zo svojho domova a hľadať útočisko v zahraničí v dôsledku zmeny klímy), keďže zatiaľ nie je uznaný v medzinárodnom práve ani v akejkoľvek inej právne záväznej medzinárodnej dohode;

122. zdôrazňuje význam práva na občianstvo ako jedného z najzákladnejších práv, keďže v mnohých krajinách sa len plnoprávnym občanom umožňuje v plnej miere využívať a uplatňovať ich základné ľudské práva vrátane verejnej bezpečnosti, blahobytu a vzdelania;

123. zdôrazňuje, že tradičné komunity národnostných menšín majú osobitné potreby, ktoré sa líšia od potrieb iných menšinových skupín, a že je potrebné zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s týmito menšinami v oblasti vzdelávania, zdravotnej starostlivosti, sociálnych služieb a iných verejných služieb a presadzovať vo všetkých oblastiach hospodárskeho, sociálneho, politického a kultúrneho života úplnú a skutočnú rovnosť medzi príslušníkmi národnostných menšín a príslušníkmi väčšiny;

Štvrtok 13. decembra 2012

Ženy a deti v situáciách ozbrojených konfliktov

124. oceňuje sústredenú pozornosť venovanú náročnej úlohe presadzovania rezolúcií súvisiacich so ženami, s mierom a s bezpečnosťou v politikách EÚ, ako sa to dokazuje v správe o ukazovateľoch EÚ týkajúcich sa komplexného prístupu EÚ k uplatňovaniu rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 a 1820, ktorú Rada EÚ prijala 13. mája 2011; víta politické kroky EÚ na zabezpečenie predĺženia mandátu osobitného zástupcu generálneho tajomníka OSN pre deti a ozbrojený konflikt na Valnom zhromaždení OSN; má rovnaký názor, ako je názor vyjadrený v záveroch Rady z 1. decembra 2011 o spoločnej bezpečnostnej a obrannej politike, že trvalé a systematické zohľadňovanie aspektov súvisiacich s ľudskými právami, pohlavím a deťmi postihnutými ozbrojenými konfliktami by mali byť hlavnou témou úvah vo všetkých fázach misií SBOP;

125. je presvedčený, že s cieľom zabezpečiť účinnú účasť žien tam, kde sú v súčasnosti nedostatočne zastúpené, v politických orgánoch alebo v organizáciách občianskej spoločnosti je dôležité poskytovať programy odborného vzdelávania a podpory tak pre európskych zamestnancov pracujúcich v oblasti rodových otázok, ako aj pre ženy na danom mieste, aby sa im umožnilo účinne prispievať k mierovým procesom a procesom riešenia sporov;

126. uznáva, že konkrétny pokrok pri zlepšovaní postavenia žien a detí v situáciách ozbrojených konfliktov často závisí od dosiahnutia jasnej a jednotnej zodpovednosti štruktúr vo vojenských a bezpečnostných službách pod civilnou kontrolou; preto naliehavo vyzýva príslušné inštitúcie EÚ, aby vypracovali a uplatňovali účinnejšie metódy na uskutočnenie reforiem v bezpečnostnom sektore v krajinách, ktoré sa nachádzajú v konflikte, ako aj v tých, kde sa konflikt už skončil, a to s osobitným dôrazom na práva, začlenenie a posilnenie postavenia žien a detí v tejto súvislosti; vyzýva ESVČ a Komisiu, aby toto brali do úvahy pri príprave programov a využívaní nástrojov vonkajšej pomoci, keď sa budú zaoberať reformou bezpečnostného sektora vrátane významu posilnenia postavenia žien pri obnove po skončení konfliktu;

127. žiada odzbrojenie, rehabilitáciu a opätovné začlenenie detských vojakov ako základný prvok politik EÚ, ktoré sa zameriavajú na posilnenie ľudských práv, ochranu detí a nahradenie násilia politickými mechanizmami riešenia konfliktov;

128. vyjadruje svoje veľké znepokojenie, pokiaľ ide o oblasť Veľkých jazier v Afrike, kde je znásilňovanie bojovou zbraňou na odstránenie celej skupiny obyvateľstva;

Práva žien

129. naliehavo vyzýva EÚ, aby posilnila svoje kroky zamerané na skoncovanie s praktikami mrzačenia ženských pohlavných orgánov, skorých a nútených manželstiev, zabíjania v mene cti, nútené umelé prerušenie tehotenstva a umelé prerušenie tehotenstva na základe výberu pohlavia dieťaťa; trvá na tom, aby tieto politiky boli hlavnými prvkami prístupu EÚ k rozvojovej spolupráci; zdôrazňuje význam primeraného prístupu k zdravotníckym prostriedkom a informácií a vzdelaní o pohlavnom a reprodukčnom zdraví a právach pre dobré životné podmienky žien a dievčat vo všetkých krajinách;

130. berie na vedomie pretrvávajúcu nedostatočnú pozornosť venovanú porušovaniu sexuálnych a reprodukčných práv, ktoré narúša úsilie o splnenie záväzkov káhirskeho akčného programu prijatého v roku 1994 na Medzinárodnej konferencii Organizácie Spojených národov o populácii a rozvoji (ICPD), a riešeniu diskriminácie – vrátane diskriminácie na základe pohlavia a nerovnosti – v stratégiách v oblasti populácie a rozvoja; zdôrazňuje, že pokrok v oblasti reprodukčného zdravia bol v niektorých súvislostiach obmedzený porušeniami, ako sú manželstvá detí, skoré a nútené manželstvá a neschopnosť presadzovať minimálny zákonný vek pre uzavretie manželstva, donucovacie praktiky, ako je nútená sterilizácia alebo mrzačenie ženských pohlavných orgánov, ako aj odopretie samostatnosti žien a dievčat pri rozhodovaní o svojom sexuálnom a reprodukčnom zdraví bez diskriminácie, nátlaku a násilia; žiada, aby sa v aspektoch jeho politiky v oblasti ľudských práv a jeho rozvojovej politiky uplatňoval káhirský akčný program v záujme presadzovania rodovej rovnosti a práv žien a detí vrátane sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv;

Štvrtok 13. decembra 2012

131. naliehavo vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zabezpečili, že proces operatívneho preskúmania ICPD+20 povedie ku komplexnému preskúmaniu všetkých aspektov súvisiacich s plným využívaním sexuálnych a reprodukčných práv, že potvrdí pevný a pokrokový prístup k sexuálnym a reprodukčným právam pre všetkých v súlade s medzinárodnými normami v oblasti ľudských práv a že zvýši zodpovednosť vlád za dosiahnutie dohodnutých výsledkov; vyzýva najmä EÚ a jej členské štáty, aby zabezpečili, že proces preskúmania bude prebiehať participatívnym spôsobom a poskytne rôznym zúčastneným stranám vrátane občianskej spoločnosti, ako aj ženám, mladistvým a mladým ľuďom príležitosť zúčastniť sa zmysluplným spôsobom; pripomína, že rámec pre toto preskúmanie musí byť založený na ľudských právach a musí mať konkrétne zameranie na sexuálne a reprodukčné práva;

132. pripomína rezolúciu Rady OSN pre ľudské práva č. 11/8 s názvom Úmrtnosť a chorobnosť matiek, ktorej sa dá predchádzať a ľudské práva, ktorá potvrdzuje, že predchádzanie úmrtnosti a chorobnosti matiek si vyžaduje účinnú podporu a ochranu ľudských práv žien a dievčat, najmä ich práva na život, vzdelanie, informácie a zdravie; zdôrazňuje, že EÚ musí preto zohrávať dôležitú úlohu v prispievaní k znižovaniu komplikácií, ktorým možno predchádzať a ktoré sa vyskytujú pred, počas alebo po skončení tehotenstva a pôrodu;

133. vyzýva EÚ, aby úzko spolupracovala s orgánom OSN Ženy na bilaterálnej, ako aj medzinárodnej, regionálnej a národnej úrovni s cieľom presadzovať práva žien; zdôrazňuje najmä potrebu podporiť nielen zdravotnú výchovu a vhodné programy pre sexuálne a reprodukčné zdravie a práva, ktoré sú významnou súčasťou politik rozvoja a ľudských práv EÚ voči tretím krajinám, ale tiež zabezpečiť, aby ženy mali rovnaký prístup k verejným systémom zdravotnej starostlivosti a zodpovedajúcej gynekologickej a pôrodnickej starostlivosti, ako vymedzila Svetová zdravotnícka organizácia;

134. naliehavo vyzýva Komisiu a ESVČ, aby osobitnú pozornosť venovali problematike mrzačenia ženských pohlavných orgánov ako súčasť celkovej stratégie na boj proti násiliu voči ženám vrátane vypracovania akčného plánu EÚ pre otázku mrzačenia ženských pohlavných orgánov v súlade so zásadou náležitej starostlivosti; vyzýva ESVČ a členské štáty, aby pokračovali v riešení problematiky mrzačenia ženských pohlavných orgánov v politických dialógoch s partnerskými krajinami, kde sa tejto praktiky stále vykonávajú, a zahrnuli do týchto dialógov obhajcov ľudských práv, ktorí už pracujú na skončení tejto praktiky, spolu s dievčatami a ženami priamo postihnutými touto praktikou, vodcami spoločenstiev, náboženskými vodcami, učiteľmi, zdravotníckymi pracovníkmi a vládnymi činiteľmi na miestnej aj národnej úrovni; zdôrazňuje, že ESVČ by mala vypracovať konkrétny súbor nástrojov pre problematiku mrzačenia ženských pohlavných orgánov ako súčasť jej opatrení na realizáciu strategického rámca EÚ pre ľudské práva a demokraciu;

135. zdôrazňuje, že pokrok v oblasti reprodukčného zdravia bol v niektorých súvislostiach obmedzený porušeniami, ako sú manželstvá detí, skoré a nútené manželstvá a neschopnosť presadzovať minimálny zákonný vek pre uzavretie manželstva, ako aj donucovacie praktiky, ako je nútená sterilizácia alebo mrzačenie ženských pohlavných orgánov;

136. víta záväzok niekoľkých členských štátov bojovať proti násiliu voči ženám, domácejmu násiliu a mrzačeniu ženských pohlavných orgánov, najmä proti jeho cezhraničným aspektom; pripomína potrebu súdržnosti vo vnútorných a vonkajších politikách EÚ týkajúcich sa týchto otázok a naliehavo vyzýva Komisiu, aby stanovila ako prioritu skončenie násilia voči ženám a dievčatám, ako aj zabíjania žien, a pomocou vyčlenenia primeraných finančných zdrojov podporovala ciele a inovatívne programy tak v rámci EÚ, ako aj v tretích krajinách; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby podpísali a ratifikovali Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu;

137. víta prijatie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania⁽¹⁾, ako aj zavedenie novej stratégie Komisie s názvom Stratégia EÚ na odstránenie obchodovania s ľuďmi na obdobie rokov 2012 – 2016; pripomína, že obchodovanie s ľuďmi je komplexný nadnárodný jav, ktorý má korene v zraniteľnosti voči chudobe, neprítomnosti demokratickej kultúry, nerovnosti pohlaví a v násilí páchanom na ženách; zdôrazňuje, že je nevyhnutné klásť väčší dôraz na rodový rozmer v dialógu o tejto problematike s tretími krajinami; napokon vyzýva členské štáty, ktoré ešte neratifikovali protokol OSN týkajúci sa obchodovania s ľuďmi, nazývaný Palermský protokol, a Dohovor Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi, aby tak čo najskôr urobili;

(¹) Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1.

Štvrtok 13. decembra 2012

138. vyzdvihuje zásadnú úlohu, ktorú zohrávajú ženy v politike južného susedstva; víta volebné výsledky, ktoré viedli k značnému zvýšeniu počtu žien v politických fórach;

139. vyzýva Radu, Komisiu a členské štáty, aby podporovali najmä ratifikáciu a vykonávanie protokolu Africkej únie o právach žien v Afrike členskými štátmi Africkej únie;

Práva dieťaťa

140. pripomína konkrétny záväzok uvedený v Lisabonskej zmluve, a to zameriavať sa na práva detí vo vonkajších politikách EÚ; poukazuje na to, že takmer všeobecné prijatie Dohovoru OSN o právach dieťaťa predstavuje mimoriadne pevný medzinárodný právny základ na presadzovanie progresívnych politík v tejto oblasti; odporúča, aby sa práva dieťaťa zohľadňovali vo všetkých politikách a činnostiach EÚ; vyzýva preto krajiny, ktoré tento dohovor ešte neratifikovali, aby ho čo najskôr ratifikovali a presadzovali vrátane jeho opčných protokolov;

141. upozorňuje na vážny problém, ktorý existuje v niekoľkých krajinách subsaharskej Afriky a týka sa obvinenia detí z čarodejníctva, čo má závažné dôsledky od sociálneho vylúčenia až po vraždy detí a rituálne vraždy detí ako formy prinášania obete; konštatuje, že štát je zodpovedný za ochranu detí pred všetkými formami násillia a zneužívania, a preto naliehavo vyzýva podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, osobitného predstaviteľa EÚ pre ľudské práva, Komisiu a ESVČ, aby venovali osobitnú pozornosť ochrane detí pred všetkými formami násillia a osudu týchto detí v dialógoch o ľudských právach s vládami dotknutých krajín a pri programovaní vonkajších finančných nástrojov;

142. vyzýva ESVČ a Komisiu, aby v rámci vonkajších politík Únie zabezpečili práva detí v trestných konaniach ustanovením ich potreby osobitnej ochrany, pričom sa uzná ich zraniteľnosť voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, a aby uprednostňovali najlepší záujem dieťaťa, ako sa ustanovuje v smernici 2012/29/EÚ o minimálnych normách pre práva obetí;

143. víta oznámenie Komisie o programe EÚ pre oblasť práv dieťaťa, ktoré spája ciele tak vnútornej, ako aj vonkajšej politiky v jednom politickom dokumente; pripomína záväzok podpredsedníčky Komisie/vysokéj predstaviteľky uvedený v oznámení Komisie „Ľudské práva a demokracia v centre vonkajšej činnosti EÚ“ zameriavať sa na práva dieťaťa ako jednu z troch priorit kampane; zdôrazňuje však, že treba zahrnúť tieto záväzky do rozpočtu akcií a monitorovať ich efektívne vykonávanie;

144. žiada konzistentné začlenenie práv dieťaťa do stratégií EÚ na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny v súlade so záväzkom podľa Lisabonskej zmluvy; vyjadruje podporu plánom na dosiahnutie ďalšieho pokroku pri vypracúvaní prístupov vychádzajúcich z práv a týkajúcich sa rozvojovej spolupráce, ako je zakotvené v strategickom akčnom pláne EÚ pre oblasť ľudských práv; zdôrazňuje naliehavosť urobiť tak v prípade práv dieťaťa, aby sa zabezpečil dlhodobý udržateľný pokrok; opakuje, že dievčatá sú v niektorých krajinách osobitne zraniteľné;

145. zdôrazňuje, že je potrebné bojovať proti všetkým formám nútenej detskej práce, vykorisťovaniu detí a obchodovaniu s nimi; požaduje lepšie vykonávanie existujúcich vnútroštátnych a medzinárodných pravidiel, ktoré podporujú povedomie o zneužívaní detí na trhu práce; zdôrazňuje skutočnosť, že deti a mladiství by sa mali zúčastniť iba takej práce, ktorá nemá vplyv na ich zdravie a osobný rozvoj a nenaruša ich vzdelávanie;

Sloboda myslenia, svedomia, náboženstva alebo viery

146. zdôrazňuje, že sloboda myslenia, svedomia, náboženstva alebo viery je základným ľudským právom⁽¹⁾ zahŕňajúcim právo veriť alebo neveriť a slobodu praktizovať teistické, neteistické alebo ateistické presvedčenie buď súkromne alebo verejne, ako aj osamote alebo v spoločensve s inými; zdôrazňuje, že využívanie tohto práva je zásadné pre rozvoj pluralitnej a demokratickej spoločnosti; vyzýva EÚ, aby systematicky bránila právo na náboženské vyznanie alebo vieru pre všetkých ľudí v politických dialógoch s tretími krajinami, a to v súlade s dohovormi OSN o ľudských právach;

⁽¹⁾ Uznesenie Európskeho parlamentu z 20. januára 2011 o situácii kresťanov, pokiaľ ide o slobodu náboženského vyznania (Ú. v. EÚ C 136 E, 11.5.2012, s. 53).

Štvrtok 13. decembra 2012

147. odsudzuje akúkoľvek neznášanlivosť, diskrimináciu alebo násilie na základe náboženského vyznania alebo viery, kdekoľvek a voči komukoľvek k nim dôjde, či už priamo voči veriacim ľuďom, apostatom alebo neveriacim; vyjadruje hlboké znepokojenie nad rastúcim počtom takýchto konaní v rôznych krajinách páchanými na zástupcoch náboženských menšín a predstaviteľoch skromných hlasov zo strany väčšinových náboženských tradícií, ktoré podporujú pluralitnú a rozmanitú spoločnosť založenú na vzájomnom rešpekte medzi jednotlivcami; vyjadruje obavy z beztretnosti takýchto porušení, zaujatosti polície a súdnictva pri riešení týchto záležitostí a nedostatku vhodných systémov odškodnenia obetí v mnohých krajinách na svete; konštatuje, že udalosti Arabskej jari, od ktorých sa očakávalo, že prinesú demokratickú transformáciu, paradoxne priniesli v mnohých prípadoch skôr zhoršenie slobôd a práv náboženských menšín, a preto dôrazne odsudzuje všetky akty násilia proti kresťanskej, židovskej, moslimskej komunite a iným náboženským komunitám; uznáva rastúcu potrebu transformácie konfliktu a zmierlivého úsilia v mnohých krajinách vrátane dialógu medzi náboženstvami na rôznych úrovniach; naliehavo vyzýva EÚ a podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku, osobitného predstaviteľa EÚ pre ľudské práva, Komisiu a ESVČ, aby riešili diskriminačný a poburujúci obsah napr. v médiách a prekážky voľného vyznania viery v dialógoch EÚ s tretími krajinami v oblasti ľudských práv; domnieva sa, že v tretích krajinách, kde náboženské menšiny čelia porušovaniu svojich práv, nemôže takéto problémy vyriešiť ich izolácia od okolitých spoločností s cieľom chrániť ich, a teda vytvorenie „paralelných spoločností“;

148. vyjadruje osobitné znepokojenie nad situáciou v Číne, kde jednotlivci, ktorí praktizujú svoje náboženstvo mimo úradne schválených spôsobov vrátane kresťanov, moslimov, budhistov a vyznávačov Falun Gong, sú systematicky vystavovaní prenasledovaniu; vyzýva tiež čínsku vládu, aby ukončila svoju kampaň za zlé zaobchádzanie a prenasledovanie týkajúce sa vyznávačov Falun Gong, ktorí sú vystavení trestom dlhodobého väzenia za uplatňovanie svojho práva na slobodu náboženského vyznania a viery a podrobení „prevýchove prácou“ s cieľom donútiť ich, aby sa zriekli svojej duchovnej viery, napriek tomu, že Čína ratifikovala Dohovor OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu; naliehavo vyzýva Čínu, aby ratifikovala Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, ako to sľúbila; naliehavo vyzýva čínske orgány, aby prerušili a potom prostredníctvom riadnych konzultačných postupov s Tibeťanmi zmenili politiky, ktoré najnegatívnejšie ovplyvňujú tibetský budhizmus, kultúru a tradície; je hlboko znepokojený situáciou v oblasti slobody náboženstva na Kube, najmä zvýšením prenasledovania vodcov aj veriacich v rámci katolíckej a protestantskej cirkvi;

149. zdôrazňuje, že medzinárodné právo v oblasti ľudských práv uznáva slobodu myslenia, svedomia, náboženstva, viery a politickej príslušnosti bez ohľadu na stav registrácie, preto by registrácia nemala byť predpokladom vyznania náboženstva alebo uplatňovania práva na politickú príslušnosť; so znepokojením poukazuje na to, že všetci jednotlivci v Číne, ktorí chcú praktizovať náboženstvo vrátane piatich oficiálnych náboženstiev (budhistického, taoistického, moslimského, rímskokatolíckeho a protestantského), sa musia zaregistrovať u vlády a musia pôsobiť pod správnymi radami kontrolovanými vládou a že je to v rozpore s ich náboženskou nezávislosťou a obmedzuje to ich aktivity; ďalej so znepokojením konštatuje, že neregistrované náboženské skupiny vrátane domácich cirkví a vyznávačov Falun Gong čelia rôznym formám zlého zaobchádzania v podobe obmedzovania ich činností a stretnutí, a to aj konfiškácii majetku, a dokonca zadržiavaniu a väzneniu;

150. víta začlenenie slobody náboženstva alebo viery medzi predmety odbornej prípravy poskytovanej zamestnancom EÚ; dôrazne opakuje svoju požiadavku na vypracovanie ambiciózneho súboru nástrojov na presadzovanie práva na slobodu náboženstva alebo viery ako súčasť vonkajšej politiky EÚ; v tejto súvislosti víta záväzok EÚ vypracovať usmernenia týkajúce sa slobody náboženstva alebo viery v súlade s oddielom 23 akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu; konštatuje, že tieto usmernenia by mali byť v súlade so stratégiami EÚ na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny a mali by obsahovať súpis nevyhnutných slobôd týkajúcich sa slobody náboženstva alebo viery, aby bolo možno vyhodnotiť situáciu v danej krajine, ako aj metódy, ktoré by pomáhali pri zisťovaní prípadov porušovania slobody náboženstva alebo viery; zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa Parlament a organizácie občianskej spoločnosti podieľali na príprave týchto usmernení; nabáda EÚ, aby zabezpečila súdržnosť medzi novými usmerneniami a prioritami uvedenými v stratégiách EÚ na dodržiavanie ľudských práv pre jednotlivé krajiny; zdôrazňuje význam uplatňovania hľadiska slobody náboženstva alebo viery v politikách rozvoja a ďalších vonkajších politikách EÚ;

151. naliehavo vyzýva EÚ, aby aktívne reagovala na čoraz častejšie uplatňovanie zákonov o odpadlctve, rúhaní a antikonverzných zákonov a na úlohu, ktorú zohrávajú v rámci zvyšovania náboženskej neznášanlivosti a diskriminácie; zdôrazňuje, že medzinárodné právo zahŕňa právo mať, prijať a zmeniť náboženské vyznanie alebo vieru; vyzýva

Štvrtok 13. decembra 2012

podpredsedníčku Komisie/vysokú predstaviteľku a inštitúcie EÚ na prijatie opatrení proti neprijateľným praktikám, a to vyvíjaním tlaku na tieto tretie krajiny, s osobitným zameraním tých partnerov EÚ, ktorí stále uplatňujú tieto postupy, aby s ich vykonávaním skončili; vyzýva EÚ, aby vystúpila proti uplatňovaniu takýchto zákonov vládami a podporila právo jednotlivcov na zmenu náboženského vyznania, najmä v krajinách, kde je odpadlivosť postihovaná trestom smrti;

152. zdôrazňuje význam ochrany slobody myslenia, svedomia, náboženstva alebo viery vrátane ateizmu a iných foriem bezverectva, vyplývajúcej z medzinárodných dohovorov o ľudských právach, a trvá na tom, že takáto sloboda by nemala byť ohrozená použitím zákonov o rúhaní využívaných na utláčanie a prenasledovanie osôb odlišného náboženského vyznania alebo viery; zdôrazňuje, že zatiaľ čo zákony o rúhaní sú často podporované pod zámienkou znižovania sociálneho napätia, v skutočnosti len prispievajú k jeho zvýšeniu a ku vzostupu neznášanlivosti, najmä voči náboženským menšinám; v tejto súvislosti pripomína, že v mnohých krajinách sú stále bežnou praxou zákazy, zhabanie a ničenie miest vykonávania obradov, ako aj náboženských publikácií, a zákaz vzdelávania duchovných; naliehavo vyzýva inštitúcie EÚ, aby v rámci svojich kontaktov s príslušnými vládami vystupovali proti takýmto porušeniam; požaduje pevný postoj proti zneužívaniu zákonov o rúhaní na účely stíhania príslušníkov náboženských menšín;

153. zdôrazňuje význam uplatňovania hľadiska slobody náboženstva alebo viery v politikách EÚ v oblasti rozvoja a predchádzania konfliktom a protiteroristických politikách; víta veľké úsilie o medzikultúrny a medzináboženský dialóg a spoluprácu na rôznych úrovniach vrátane vodcov spoločností a zástupcov žien, mladých ľudí a etnických menšín pri podpore sociálnej súdržnosti a pokojnej spoločnosti; víta záväzok EÚ predstavovať a podporovať právo na slobodu náboženstva alebo viery v rámci medzinárodných a regionálnych fór vrátane OSN, OBSE a Rady Európy a ďalších regionálnych mechanizmov a požaduje konštruktívny dialóg s Organizáciou islamskej spolupráce o odklone od terminológie súvisiacej s bojom proti hanobeniu náboženstva; nabáda EÚ, aby naďalej predkladala svoje každoročné uznesenia o slobode náboženstva alebo viery Valnému zhromaždeniu OSN;

154. víta spoločné vyhlásenie podpredsedníčky Komisie/vysokéj predstaviteľky, generálneho tajomníka Organizácie islamskej spolupráce, generálneho tajomníka Ligy arabských štátov a komisára Africkej únie pre mier a bezpečnosť z 20. septembra 2012, ktorí potvrdili rešpektovanie všetkých náboženstiev a základný význam náboženskej slobody a tolerancie, pričom súčasne plne uznali dôležitosť slobody prejavu; odsudzuje akékoľvek obhajovanie náboženskej nenávisťi a násilia a vyjadruje hlboké poľutovanie nad stratou ľudských životov ako výsledok nedávnych útokov na diplomatické misie; vyjadruje sústrasť rodinám obetí;

155. konštatuje, že sloboda náboženstva alebo viery je vzájomne prepojená s otázkami, ktoré sa týkajú uznania, rovného občianstva a rovnakého požívania práv v danej spoločnosti; nabáda EÚ, aby vyvíjala činnosť v záujme rovnosti a rovného občianstva ako priorít pre zástupcov marginalizovaných a diskriminovaných skupín v spoločnosti; zdôrazňuje okrem toho, že je dôležité podporovať iniciatívy a umožniť financovanie občianskej spoločnosti a obhajcov ľudských práv v ich úsilí v boji proti diskriminácii, neznášanlivosti a násiliu z dôvodov náboženského vyznania alebo viery;

156. naliehavo vyzýva ESVČ, aby v rámci svojej štruktúry vyvinula trvalé kapacity na monitorovanie a analýzu úlohy náboženského vyznania alebo viery v súčasných spoločnostiach a medzinárodných vzťahov a začlenila otázku slobody náboženstva alebo viery do územných a tematických riaditeľstiev a oddelení; vyzýva ESVČ, aby podávala Parlamentu každoročné správy o pokroku v oblasti slobody náboženstva alebo viery vo svete;

157. zdôrazňuje, že je dôležité podporovať iniciatívy a umožniť financovanie občianskej spoločnosti a obhajcov ľudských práv v ich úsilí v boji proti diskriminácii, neznášanlivosti a násiliu z dôvodov náboženstva alebo viery; domnieva sa, že programy podpory pre jednotlivé krajiny v rámci európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva by mali

Štvrtok 13. decembra 2012

uprednostňovať financovanie ochrany a podpory slobody náboženstva alebo viery v krajinách, kde stratégia EÚ pre danú krajinu identifikovala toto právo ako prioritnú otázku;

o
o o

158. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, osobitnému zástupcovi EÚ pre ľudské práva, Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, vládam a parlamentom členských štátov a kandidátskych krajín, Organizácii Spojených národov, Rade Európy a vládam krajín a teritórií uvádzaných v tomto uznesení.

P7_TA(2012)0504

Stratégia EÚ v oblasti ľudských práv

Uznesenie Európskeho parlamentu z 13. decembra 2012 o prehodnotení stratégie EÚ v oblasti ľudských práv (2012/2062(INI))

(2015/C 434/10)

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 2, 3, 6, 8, 21, 33 a 36 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ),
- so zreteľom na spoločné oznámenie vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 12. decembra 2011 s názvom Ľudské práva a demokracia v centre vonkajšej činnosti EÚ – smerom k účinnejšiemu prístupu (COM(2011)0886),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 8. mája 2001 s názvom Úloha Európskej únie pri podpore ľudských práv a demokratizácie v tretích krajinách (COM(2001)0252),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 20. apríla 2010 s názvom Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre európskych občanov – Akčný plán na implementáciu Štokholmského programu (COM(2010)0171),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 25. októbra 2011 s názvom Obnovená stratégia EÚ pre sociálnu zodpovednosť podnikov na obdobie rokov 2011 – 2014 (COM(2011)0681),
- so zreteľom na strategický rámec EÚ o ľudských právach a demokracii a na akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu, ktorý bol prijatý na 3179. zasadnutí Rady pre zahraničné veci 25. júna 2012,
- so zreteľom na hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 18. apríla 2012 o výročnej správe o ľudských právach vo svete a o politike Európskej únie v tejto oblasti vrátane dôsledkov pre strategickú politiku EÚ v oblasti ľudských práv ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Prijaté texty, P7_TA(2012)0126.